ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 75 (4575) СУБОТА, 25 КВІТНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Щоб знали, якого роду-племені

Голова Верховної Ради Володимир Литвин здійснив робочу поїздку на Кіровоградщину

...Райцентр Олександрівка відомий тим, що тут розташована родинна усипальниця Раєвських, де нині діє музей. Тому не випадково перше запитання мешканців міста під час зустрічі з главою парламенту було про відносини України з Росією. Володимир Литвин констатував, що сьогодні, на жаль, ці відносини формальні — протоколи, рукостискання, а конкретний дій катма. Треба бути реалістами, наголосив Голова Верховної Ради, не клястися у дружбі та братерстві, а виходити з того, щоб отримати результати там, де збігаються інтереси обох держав. Проблеми у двосторонніх відносинах не повинні зачіпати простих людей. У газовому питанні, переконаний В. Литвин, також треба навчитися розмовляти, виходячи з інтересів України. «Ми не повинні демонструвати історичні образи, — наголосив глава парламенту. — Минуле треба знати, щоб не допускати повторення помилок, але відносини мають будуватися не на сюсюканні, а на конкретному спільному результаті». В. Литвин також висловився за те, щоб у паспортах громадян України було відновлено графу національність — «щоб знали якого ми роду-племені».

СТОР. 2

Ціною власного життя вони здолали катастрофу

Учора у Міністерстві внутрішніх справ України за участі керівництва МВС відбулося вручення відомчих нагород, відзнак Верховної Ради, Кабінету Міністрів України працівникам центрального апарату МВС, ветеранам органів внутрішніх справ — учасникам ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, а також удовам загиблих і померлих чорнобильців.

СТОР. 8

Завтра — день Чорнобильської трагедії

Проблеми, породжені нею, не зникають, а трансформуються...

Фото Анатолія РАССКАЗОВА (УНІАН).

На знімку: *зйомка зруйнованого 4-го блока Чорнобильської АЕС, зроблена через кілька годин після вибуху 26 квітня 1986 р. Нижня частина фотографії (ліворуч) засвічена через високий рівень радіації.*

Завтра виповнюється вже 23-тя річниця страшної події — небаченої глобальної катастрофи, яка сталася 26 квітня 1986 року. Вона була ніби нещодавно, бо у багатьох на вустах щодня, і вже немало років тому. І як би нам усім, а особливо тим, хто не вважає наслідки чорнобильського лиха забутою чужою бідою, хотілося, щоб кожну з них ми зустрічали втішними і вагомими звітами про зроблене. Щоб тих наслідків було менше. Щоб і нам, українцям, і всій світовій спільноті ставало спокійніше — Чорнобиль дедалі менше й менше загрожує життю і здоров'ю людства. І про те, що постраждалі в Україні від аварії на ЧАЕС відчувають посилення піклування про них держави, що їм живеться краще.

СТОР. 8—9

ФОТОФАКТ

З 20 до 25 квітня у Дніпропетровську триває XVII Міжнародний фестиваль молодіжних театрів «Рампа—2009».

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

НАМ ПИШУТЬ

Якби я був депутатом...

...то запропонував би закон, який забороняв би займати державні посади людям, що мали судимість, незалежно від строку давності та її зняття.

Іван ТЮТЮННИК.
Переяслав-Хмельницький Київської області.

КОРОТКО

❒ Цими днями вірмени всього світу вшановують пам'ять жертв геноциду 1915 року.

❒ У прикарпатському селищі Яблунів відкрився перший в Україні сімейний центр, створений на кошти ЮНІСЕФ.

❒ Енергетики з Тернопільщини розробили проект ГЕС на міському озері.

❒ У Кишиневі відкрито художню виставку в пам'ять про аварію на ЧАЕС.

За повідомленнями Укрінформу.

ПОДІЇ

«Квітка добра і милосердя»

розквітла в Тернополі. Така назва акції, ініційованої обласною організацією Товариства Червоного Хреста для допомоги дітям, хворим на туберкульоз. Вона проходила в рамках всеукраїнського місячника «Зупинимо туберкульоз разом!». Досвідчені лікарі обласного комунального «Центру здоров'я», медичного об'єднання «Фтизіатрія» консультували всіх, хто до них звертався; студенти Тернопільського медичного університету імені Івана Горбачевського вимірювали артеріальний тиск; школярі-волонтери збирали кошти на вітаміни своїм ровесникам, яких вразила ця небезпечна хвороба. Таких пунктів у місті розгорнули дванадцять. Тим, хто вкидав гроші у скриньки, волонтери дарували квіти: тюльпани та нарциси. За словами голови Тернопільської організації Червоного Хреста Олександри Бригадир, того дня роздали майже три тисячі квіток і зібрали понад 6,5 тисячі гривень, **інформує наш власний кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Лабораторія виведе забруднювачів довкілля на чисту воду

Пересувна екологічна лабораторія для контролю за станом довкілля їздитиме віднині вулицями Львова. На її закупівлю виділено з природоохоронного фонду міськради 450 тисяч гривень. Перше завдання, яке отримала лабораторія під час презентації і яке озвучив громаді міський голова Андрій Садовий, — перевірити воду в усіх басейнах Львова та обстежити повітря поблизу заводів. До речі, це не таке дешеве задоволення. Вартість одного експрес-аналізу води — 860 гривень, аналізу повітря — від 500 до 3000, залежно від складності перевірки, **повідомляє наш власний кореспондент Ірина ЄГОРОВА.**

Убивці листоноші — за ґратами

Троє злочинців, які минулого року у Криму вбили й пограбували жінку-листоношу, сидітимуть у в'язниці 15, 11 та 9 років, їх майно буде конфісковано. Таке рішення днями виніс апеляційний суд Криму. Крім того, злочинці зобов'язані відшкодувати родичам вбитої листоноші моральні збитки у сумі 100 тисяч гривень, а також повернути «Укрпошті» викрадені гроші, призначені для виплати пенсій, — 10,5 тисяч гривень, **повідомляє наш власний кореспондент у Криму Віктор ХОМЕНКО.**

У НОМЕР

Потрібна ставка на молодь, яка творитиме державу

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин висловлюється за всебічний розвиток політичного діалогу з Канадою, зокрема, на рівні «народної дипломатії».

«Україна високо цінує наші двосторонні взаємини, — сказав В. Литвин у четвер під час зустрічі з генерал-губернатором Канади пані **Мікаель Жан (на знімку).** — Ми зацікавлені у

розвитку політичного діалогу і зміцненні стосунків на рівні наших спільнот». «Потрібне замовлення від людей на політику, яку мають здійснити політичні діячі», — сказав він.

При цьому Голова Верховної Ради України зазначив, що у ролі «ключових інститутів громадянського суспільства» мають виступати парламенти, які є «голосом народу».

У цьому контексті В. Литвин висловив сподівання на досягнення «якісно нового рівня» українсько-канадських відносин, у тому числі їх парламентської складової. При цьому він наголосив на важливості наповнення двосторонніх взаємин практичним змістом.

Погодившись із думкою В. Литвина, генерал-губернатор Канади зазначила, що її візит є «ще одним підтвердженням того, що Україна нам близька». Канада, за словами пані М. Жан, вважає Україну «важливим європейським партнером», і запевнила, що її країна завжди підтримуватиме подальші демократичні реформи в Україні, спрямовані на «процвітання народу і розвиток демократії».

Сторони наголосили на важливості подальшого розвитку співпраці в економічній та гуманітарній сферах, зокрема, на рівні неурядових та молодіжних організацій. За словами В. Литвина, «потрібно робити ставку на молодь, яка творитиме державу».

В. Литвин і пані М. Жан також обмінялися думками про шляхи подолання світової кризи. Зокрема, на переконання генерал-губернатора Канади, подолати наслідки кризи можна шляхом об'єднання зусиль і спільної роботи.

Прес-служба Верховної Ради України.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Щоб знали, якого роду-племені

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Ціни шалено зростають, роботи в місті практично немає, як жити простим людям?» — наступне запитаня до Голови Верховної Ради. В. Литвин відповів, що сам дивується, як народ виживає. Мабуть, це їм вдається завдяки тому, що багато людей пов'язані із селом, мають власне господарство. А основна причина такого злиденного життя, вважає В. Литвин, — це корупція. «Бюджету вистачило б, якби не прилипало до всіх рук», — зауважив він. Приміром, в Україні нині 1 мільйон 111 тисяч хворих на цукровий діабет, але у всіх регіонах України хворі не можуть отримати інсулін, а 30 відсотків діабетиків не можуть споживати вітчизняний інсулін, а потребують лише імпортного. В. Литвин повідомив, що вже не раз звертався до вищих інстанцій з відповідними запитами про забезпечення хворих на діабет інсуліном, але відповідь одна — проводять тендери. На переконання глави парламенту, інсулін має закупляти держава централізовано, через Міністерство охорони здоров'я. «Відповідь на запитання: "Як вижити?", це — "Як подолати корупцію?"». Корупція має бути прирівняна до державної зради». До того ж, зазначив глава парламенту, Україні потрібна відповідальна влада. Для цього, на його думку, необхідно змінити виборчу систему: він є прихильником мажоритарних округів. Щоб у людей була можливість контролю і відкликання народного депутата.

Мешканці Олександрівки також ставили традиційні запитання. «Коли підвищать пенсії та зарплати?» На думку В. Литвина, перед вирішенням питання про підвищення пенсій треба ухвалити закон про заробітну плату, зокрема, про погодинну зарплату, та про частку зарплати у собівартості продукції. Адже в Україні зарплата нині становить 6—8 відсотків собівартості продукції, за часів СРСР цей показник сягав 25 відсотків, а в більшості країн Європи він сьогодні на рівні 30 відсотків. Це свідчить про те, що власники підприємств багатіють за рахунок простих трудівників, а прийняттю такого закону чиниться шалений спротив у парламенті.

Під час робочої поїздки на Кіровоградщину Голова Верховної Ради також відвідав Кіровоградський обласний загальноосвітній навчально-виховний комплекс, де зустрівся з педагогічним колективом та учнями старших класів.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина із мешканцями селища Олександрівка під час робочої поїздки до Кіровоградської області.

Кіровоградський обласний загальноосвітній навчально-виховний комплекс гуманітарно-естетичного профілю — це елітний навчальний заклад, гімназія, інтернат та школа мистецтв, у якому навчається більш як 300 обдарованих дітей із усієї області. Директор комплексу — народний артист України, професор Анатолій Коротков розповів високому гостю про те, що учні щотижня вивчають нову українську народну пісню, відтак за час свого навчання кожен має знати понад 70 народних пісень. Звертаючись до молоді, Володимир Литвин зазначив, що сьогоднішній світ повинен перейти в нову якість, і дуже важливо, щоб результати науки та освіти опинилися у світлих, моральних руках. Бо всі проблеми, які нині переживає світ, — це наслідок моральної деградації. А тому важливо розвивати не лише технічні точні науки, а й гуманітарні. Він також зауважив, що в українській політиці, на жаль, молоді інтелігентні обличчя у великому дефіциті. І серед депутатського корпусу кожен третій не знає державного гімну, 90 відсотків говорять суржиком і не знають нашої минувшини, і «саме тут треба шукати витоки нашого безбарвного лиця». Один із учнів школи запитав у глави парламенту, чи немає сьогодні в Україні загрози неофашизму. В. Литвин висловив занепокоєння можливістю появи в нашій державі проявів неофашизму: «Така небезпека існує. Те, що відбувається в Україні, нагадує Німеччину та Італію кінця 20-х — початку 30-х років XX століття, і деяких людей можна приміряти на роль фюрера. І на цьому грунті вже навіть є тяжіння до сильної руки. І навіть бажання терпіти побиття від цієї руки, аби був певний затишок». І тому, заявив В. Литвин, він вбачає своє завдання в тому, щоб не допустити цього.

Під час робочої поїздки на Кіровоградщину Голова Верховної Ради також взяв участь в урочистостях, присвячених 80-річчю Кіровоградського національного технічного університету, які відбулися в обласній філармонії, та вручив нагороди представникам краю за трудові звитяги. **Серед нагороджених Почесною Грамотою Верховної Ради і власний кореспондент «Голосу України» в Кіровоградській області Петро Мельник**.

Юліана ШЕВЧУК.

Не треба робити ні українським, ні російським

Учора Микола Томенко презентував у Дніпропетровську свою книгу «Український романтик Микола Гоголь», читав лекцію для студентів Національного університету на тему: «Гоголь і Україна» і брав участь у ювілейних святкуваннях на вулиці Гоголя.

Розпочинаючи свій проект, Микола Томенко, за його словами, хотів показати нам усім «іншого Гоголя» — не українського і не російського

— Мій Гоголь — не антипод. Він просто інший. Чому саме Гоголь? Бо це парадоксальна, колоритна і втаємничена постать, про нього дебатують від самого його народження. Банальні і зрозумілі люди нецікаві... Моя позиція така, що не треба з нього робити українського чи російського письменника, треба показати його такого, який він є. За життя, до речі, і про це є історичні свідчення, письменника недолюблювала і одна, і друга еліта.

Тому настав час, вважає Микола Томенко, і росіянам, і українцям без упередження прочитати Гоголя і гідно вшанувати цю постать.

На прохання кореспондента «Голосу України» пофантазувати, що б написав великий письменник про нинішню політичну ситуацію в Україні, Микола Томенко представив дві версії. Молодий Гоголь, за його словами, написав би другий варіант своїх безсмертних творів, які могли б називатися, наприклад, так: «Мертві душі, або Про український Держкомзем та земельну мафію» чи «Ревізор, або Про те, як працює українська податкова». Старший Гоголь, 40—50-х років, який зрозумів, що викоренити це зло важко і він нічого змінити не може, залишив би це все без коментарів і продовжував би займатися високими філософськими та релігійними пошуками.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Розмір штрафів переглядатимуть

Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності рекомендує парламентові прийняти за основу проект закону про внесення змін до Кодексу про адміністративні правопорушення щодо відповідальності за порушення законодавства у сфері надання послуг, які сприяють виїзду фізичних осіб за кордон або їх тимчасовому перебуванню за межами країни.

Документ, поданий народними депутатами Володимиром Бондаренком, Тарасом Чорноволом та іншими, передбачає встановлення адміністративних санкцій за порушення в сфері еміграційних послуг. Зокрема, пропонується запровадити адміністративну відповідальність посадових осіб — суб'єктів еміграційних послуг та інших осіб за порушення законодавства в еміграційній сфері та визначити санкції за такі порушення — штраф у розмірі від ста до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Автори аргументують необхідність прийняття законопроекту «відсутністю належного державного регулювання сфери еміграційних послуг, що призводить до порушення прав осіб, які збираються виїхати за кордон з території України, чи тих українців, які вже там перебувають».

На думку народних депутатів, реалізація законопроекту «сприятиме підвищенню відповідальності в роботі суб'єктів еміграційних послуг, зменшенню умов та обставин для вчинення більш серйозних правопорушень».

Водночас у цьому комітеті прийнято рішення рекомендувати Верховній Раді схвалити за основу проект змін до Кодексу про адміністративні правопорушення щодо визначення розміру штрафів. На думку авторів законопроекту народних депутатів Андрія Сенченка і Сергія Веліжанського, як базову одиницю для формування адміністративних штрафів слід застосовувати мінімальну заробітну плату на заміну діючої з 1997 року базової одиниці — неоподатковуваного мінімуму доходів громадян у розмірі 17 гривень. Мінімальна заробітна плата точніша, ніж неоподатковуваний мінімум доходів громадян, наполягають вони, і відповідає динаміці соціально-економічних процесів, а також грошовому змісту адміністративної відповідальності за правопорушення.

Члени комітету, проаналізувавши законопроект, зазначили, що з огляду на системний характер запропонованих змін, їх великий обсяг та значне посилення стягнень, яке відбудеться після прийняття проекту, деякі його положення потребують суттєвого доопрацювання.

За матеріалами Інформаційного управління апарату Верховної Ради.

Серед нагороджених Почесною Грамотою Верховної Ради і власний кореспондент «Голосу України» в Кіровоградській області Петро Мельник

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про заходи із збереження історичної забудови міста Одеси, його всесвітньо відомих пам'яток архітектури та містобудування в період економічної кризи

З метою створення умов для збереження історичної забудови міста Одеси, його всесвітньо відомих пам'яток архітектури та містобудування в період економічної кризи Верховна Рада України **постановляє:**

1. Рекомендувати Кабінету Міністрів України за участю центральних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування міста Одеси та Одеської області розробити план заходів із збереження історичної забудови міста Одеси, забезпечити його фінансову підтримку, передбачивши виконання протягом 2009-2010 років таких завдань:

проведення комплексних проектних робіт з реабілітації, консервації та реставрації найбільш цінних пам'яток архітектури, розробки містобудівної документації з метою збереження комплексів будинків, споруд та містобудівних ансамблів;

виконання першочергових протиаварійних та консерваційних робіт на найбільш цінних пам'ятках архітектури та об'єктах монументального мистецтва міста Одеси;

забезпечення використання історико-архітектурного опорного плану, визначення та встановлення зон охорони цих пам'яток, меж і режимів використання історичних ареалів міста Одеси;

організація нагляду за технічним станом об'єктів культурної спадщини, ведення відповідної документації;

організація та проведення наукових досліджень, пов'язаних з необхідністю постійного спостереження за технічним станом пам'яток архітектури і містобудування, поповнення історичних та архівних документів, продовження паспортизації нерухомих об'єктів культурної спадщини міста Одеси;

залучення інвестицій, кредитних ресурсів для збереження пам'яток культурної спадщини міста Одеси.

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 15 квітня 2009 року.
№ 1272-VI.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про внесення змін та доповнень до Постанови Верховної Ради України «Про запровадження мораторію на виселення редакцій друкованих засобів масової інформації, закладів культури, у тому числі бібліотек, видавництв, книгарень, підприємств книгорозповсюдження»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. У назві Постанови Верховної Ради України від 16 січня 2009 року № 901-VI «Про запровадження мораторію на виселення редакцій друкованих засобів масової інформації, закладів культури, у тому числі бібліотек, видавництв, книгарень, підприємств книгорозповсюдження» слово «книгорозповсюдження» замінити словами «з розповсюдження книг та преси».

2. Абзац перший пункту 1 Постанови викласти у такій редакції:

«припинити прийняття рішень та призупинити виконання раніше прийнятих рішень про виселення редакцій друкованих засобів масової інформації, закладів культури, у тому числі бібліотек, видавництв, книгарень, підприємств з розповсюдження книг та преси із займаних ними на законних підставах приміщень державної та комунальної власності, а також про знесення існуючих кіосків з продажу друкованих засобів масової інформації».

3. В абзаці другому пункту 1 Постанови слово «книгорозповсюдження» замінити словами «з розповсюдження книг та преси».

4. В абзаці першому пункту 2 Постанови після слів «забезпечення громадян» доповнити словами «кіосками з продажу друкованих засобів масової інформації (преси) у розрахунку на одну тисячу мешканців та».

5. Абзац другий пункту 2 Постанови викласти у такій редакції:

«розробити порядок розміщення книжкових магазинів у будівлях державної власності, а також кіосків з продажу друкованих засобів масової інформації (преси) на земельних ділянках у розрахунку на одну тисячу мешканців та встановлення пільгових ставок орендної плати за наймання у будівлях державної власності площ, які використовуватимуться для продажу книговидавничої продукції, а також за користування земельними ділянками, які використовуватимуться для розміщення кіосків з продажу друкованих засобів масової інформації (преси)».

6. Абзац третій пункту 2 Постанови викласти у такій редакції:

«невідкладно розробити проект закону щодо заборони виселення редакцій друкованих засобів масової інформації, закладів культури, у тому числі бібліотек, видавництв, книгарень, підприємств з розповсюдження книг та преси із займаних ними на законних підставах приміщень державної та комунальної власності, а також знесення існуючих кіосків з продажу друкованих засобів масової інформації».

7. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 15 квітня 2009 року.
№ 1271-VI.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про заходи щодо збереження пам'ятки культурної спадщини — замку «Паланок» (м. Мукачеве Закарпатської області)

З урахуванням виняткового наукового значення, історичної та архітектурної цінності військово-фортифікаційної пам'ятки XIV-XVIII століть — замку «Паланок» (м. Мукачеве Закарпатської області) та з метою його збереження Верховна Рада України **постановляє:**

1. Генеральній прокуратурі України здійснити перевірку законності рішень Мукачівської міської ради щодо передачі замку «Паланок» до комунальної власності та вжити відповідних заходів згідно із законодавством.

2. Кабінету Міністрів України розробити в установленому порядку заходи щодо створення державного історико-архітектурного заповідника «Замок «Паланок» з віднесенням його до сфери управління Міністерства культури і туризму України та визначити необхідне фінансування для утримання цього заповідника.

3. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 15 квітня 2009 року.
№ 1273-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про електроенергетику» щодо врегулювання питань експорту електроенергії

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про електроенергетику» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 1, ст. 1 із наступними змінами) такі зміни:

1. Абзац шостий статті 1 доповнити словами «або з метою її експорту».

2. Частину першу статті 12 після абзацу сьомого доповнити новим абзацом такого змісту:

«розроблення та затвердження порядку проведення аукціону щодо доступу до пропускної спроможності міждержавних електричних мереж України».

У зв'язку з цим абзаци восьмий — десятий вважати відповідно абзацами дев'ятим — одинадцятим.

3. Розділ V доповнити статтею 30 такого змісту:

«Стаття 30. Особливості експорту електроенергії

Для здійснення експорту електричної енергії енергопостачальники закуповують необхідний її обсяг на оптовому ринку електричної енергії України за оптовою ринковою ціною.

Доступ до пропускної спроможності міждержавних електричних мереж України для експорту електричної енергії надається на умовах аукціону. Аукціон щодо доступу до пропускної спроможності міждержавних електричних мереж України на строк не більше одного року проводиться суб'єктом електроенергетики, який здійснює передачу електричної енергії міждержавними електричними мережами України. Участь в аукціоні беруть суб'єкти електроенергетики, які мають ліцензію на здійснення діяльності з постачання електричної енергії, є членами оптового ринку електричної енергії України та не мають простроченої заборгованості за електричну енергію, закуплену на оптовому ринку електричної енергії України. Аукціон проводиться не рідше одного разу на місяць за умови наявності вільної пропускної спроможності міждержавних електричних мереж України.

Переможцем аукціону визначається суб'єкт електроенергетики, який запропонував найвищу ціну. У разі якщо переможець аукціону протягом двох календарних місяців поспіль використовує отриману в результаті аукціону пропускну спроможність міждержавних електричних мереж України менше, ніж на сімдесят відсотків в середньому за місяць, така пропускна спроможність міждержавних електричних мереж України знову виставляється на аукціон.

Порядок проведення аукціону затверджується Національною комісією регулювання електроенергетики України та визначає:

фінансові гарантії оплати доступу до пропускної спроможності міждержавних електричних мереж України;

величину пропускної спроможності міждержавних електричних мереж України за окремими лотами;

початкову ціну доступу до міждержавних електричних мереж України;

умови відмови в наданні доступу до міждержавних електричних мереж України;

умови дострокового припинення доступу до міждержавних електричних мереж України в разі невиконання енергопостачальником умов договору про доступ до пропускної спроможності міждержавних електричних мереж України або вимог законодавства;

інші умови.

Кошти, отримані в результаті проведення аукціону щодо доступу до пропускної спроможності міждержавних електричних мереж України, розподіляються в порядку, затвердженому Національною комісією регулювання електроенергетики України.

Напрями використання зазначених коштів:

погашення реструктуризованої заборгованості оптового постачальника електричної енергії енергогенеруючим компаніям та суб'єкту електроенергетики, який здійснює передачу електричної енергії міждержавними електричними мережами України, пропорційно до рівня такої заборгованості;

фінансування інвестиційної програми суб'єкта електроенергетики, який здійснює передачу електричної енергії міждержавними електричними мережами України.

При реалізації проектів будівництва (нового будівництва, розширення, реконструкції) магістральних, міждержавних електричних мереж України, включаючи об'єкти мережевої інфраструктури, що дають змогу збільшити пропускну спроможність міждержавних електричних мереж України, кошти, отримані в результаті проведення аукціону щодо доступу до додатково створеної пропускної спроможності, використовуються на забезпечення окупності відповідних проектів будівництва.

Передача електричної енергії, призначеної для експорту, здійснюється на підставі договору з суб'єктом електроенергетики, який здійснює передачу електричної енергії міждержавними електричними мережами України. Зазначений суб'єкт електроенергетики укладає з переможцем аукціону договір про доступ до пропускної спроможності міждержавних електричних мереж України, включаючи технічні умови забезпечення експорту електричної енергії. Примірна форма договору про доступ до пропускної спроможності міждержавних електричних мереж України затверджується Національною комісією регулювання електроенергетики України.

Суб'єкт електроенергетики, який здійснює передачу електричної енергії міждержавними електричними мережами України, зобов'язаний щомісяця оприлюднювати інформацію щодо пропускної спроможності міждержавних електричних мереж України, їх поточного завантаження, а також вільної пропускної спроможності міждержавних електричних мереж України у порядку, встановленому Національною комісією регулювання електроенергетики України».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, що випливають з цього Закону;

забезпечити приведення центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

3. Кабінету Міністрів України протягом чотирьох місяців з дня набрання чинності цим Законом забезпечити проведення аукціону щодо доступу до пропускної спроможності міждержавних електричних мереж України на весь її роботоспроможний фізичний обсяг, який може бути забезпечений електричної енергією для експорту.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
19 березня 2009 року.
№ 1164-VI.

У НОМЕР

ЦВК затвердила обсяг видатків для позачергових місцевих виборів і схвалила проект положення про середньозважений показник вартості одиниці друкованої площі та одиниці ефірного часу в ЗМІ для проведення передвиборної агітації з виборів Президента України 25 жовтня 2009 року

23 квітня відбулося чергове засідання Центральної виборчої комісії, яке провів голова комісії

Володимир Шаповал.

Як відомо, 6 квітня 2009 року Верховна Рада України своїми постановами призначила низку позачергових місцевих виборів на 21 червня 2009 року. Цього дня заплановано проведення позачергових виборів 16 сільських і селищних голів у 13 областях України.

Відтак Центральна виборча комісія затвердила обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення зазначених виборів. Загальна сума цих видатків становить 416,9 тисячі гривень.

Після відповідного розгляду комісія попередньо схвалила проект Положення про середньозважений показник вартості одиниці друкованої площі та одиниці ефірного часу в засобах масової інформації для проведення передвиборної агітації в період виборчого процесу з виборів Президента України 25 жовтня 2009 року. Крім того, ЦВК рекомендувала Національній раді України з питань телебачення і радіомовлення та Державному комітету телебачення та радіомовлення України розглянути проект Положення та надіслати відповідне рішення до Центральної виборчої комісії до 25 травня 2009 року.

Також ЦВК внесла окремі зміни до своєї постанови «Про структуру і чисельність Секретаріату, патронатної служби, Служби розпорядника Державного реєстру виборців та автогосподарства Центральної виборчої комісії» та до Положення про Службу розпорядника Державного реєстру виборців.

Відділ взаємодії із ЗМІ секретаріату комісії.

Уповноважений з прав людини Верховної Ради Ніна **КАРПАЧОВА** під час зустрічі з головою Національного банку заявила: введення Нацбанком мораторію в 11 банках на задоволення вимог кредиторів не покращило ситуації з виконанням ними своїх зобов'язань щодо повернення вкладів. Подібна практика не відповідає нормам Конституції та вимогам законодавства України *(Укрінформ)*

У селі Макарово на Луганщині відкрито українську бібліотеку, *повідомляє наш власкор Алла АНТІПОВА*

У НОМЕР

ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСТЬ

«Чисте місто» почистили від політики

Сьогодні в Ужгороді розпочалася акція «Чисте місто». Напередодні бізнесмени—організатори заходу подбали, щоб у кожному районі міста відкрити пункти збору й вивезення сміття, взяли на себе транспортні клопоти. Для всіх учасників загальноміського суботника придбано рукавички, мішки для збирання сміття тощо. Організатори акції декларують її повну аполітичність, а використання цього заходу на користь тієї чи іншої політичної сили, окремого політика чи державного службовця, вважатимуть спекуляцією.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

КИЇВ

Пестициди ввозили як засіб для промивання труб

Співробітники СБУ ліквідували контрабандний канал ввезення в Україну великих партій пестицидів та гербіцидів. Товар надійшов на адресу одного із дніпропетровських підприємств із Китаю від офшорної фірми, зареєстрованої в Панамі, повідомила прес-група УСБУ в Дніпропетровській області. Перша партія вантажу була задекларована як засоби для чищення труб вартістю 136 тисяч гривень. Фактично ж вартість вилученої хімічної речовини, що, як встановила експертиза, застосовується у сільському господарстві, перевищує 625 тисяч гривень. Порушено кримінальну справу.

Вл. інф.

ЛУГАНСЬК

Спазмалгон без рецепта не продавати!

Управління з боротьби з незаконним обігом наркотиків УМВС у Луганській області звернулося до міністра внутрішніх справ Юрія Луценка з проханням ініціювати на законодавчому рівні питання про внесення низки лікарських препаратів до переліку підконтрольних.

Зокрема, до списку потрапили спазмолекс, залдіар, зестра, коктерпін, «Ефект», спазмалгон і коаксіл. До їхнього складу не входять психотропні чи наркотичні складові, але у взаємодії з іншими ліками вони спричиняють ефект наркотичної ейфорії. Луганські міліціонери вважають, що треба заборонити вільний продаж цих препаратів і видавати їх тільки за рецептом лікаря. На думку правоохоронців, заборона на продаж цих ліків без рецепта може врятувати не одне життя.

Алла АНТІПОВА.

РІВНЕНСЬКА ОБЛАСТЬ

Центр соціально-медичної реабілітації

збудували у місті Костополі. Його послугами можуть скористатися більш як 3,5 тисячі людей з обмеженими фізичними можливостями, котрі мешкають у райцентрі та селах Костопільського району. В центрі є фізіотерапевтичний, масажний кабінети, а також кабінети психологічного розвантаження і лікувальної фізкультури. Є тут і приміщення для водних процедур. З перших днів роботи постійними клієнтами центру стали 370 інвалідів.

Олександра ЮРКОВА.

Майже 95 відсотків справ суд вирішує на користь споживача

Перші місяці цього року виявилися досить напруженими для Головного управління з питань захисту прав споживачів КМДА. Його фахівцями було проведено понад 900 перевірок. А це, за словами першого заступника начальника управління Анатолія Гудзія, майже на 200 перевірок більше, ніж за той самий період минулого року. Чиновник переконує: причина цього — збільшення скарг від споживачів, а отже, погіршення ситуації на споживчому ринку країни.

— З кожним роком заяв та скарг громадян більшає. Для порівняння: у 2006 році до нашого управління надійшло 1600 скарг, 2007-го — 2,5 тисячі. Торік було аж 3300 звернень, — каже пан Гудзій.

Утім, прості кияни причини такого стрімкого зростання кількості скарг вбачають іще в одному.

— Зараз усе так подорожчало, що люди стають прискіпливішими до товару, більше вимог до продукції висувають, а тому і більше «відхилень» знаходять, — вважає киянка Ганна Валентинівна.

А от студентка Тетяна переконана, що вимоги і раніше були високі, просто люди не знали, що мають на це право: «Я почала впевненіше себе з продавцями вести. Зараз я вже знаю, що в них запитувати і чого вимагати». Мовляв, доки не почнеш свої права відстоювати, доти й будеш безправним.

За перші ж три місяці цього року своїм правом поскаржитися скористалося 800 киян. Анатолій Гудзій переконує: за таких темпів на кінець року чисельність скарг становитиме понад чотири тисячі. Як свідчить статистика, найбільш невдоволені споживачі якістю надання послуг. Лідером тут є фінансові установи. Та попри бажання, каже А. Гудзій, він та його колеги навряд чи зможуть цю ситуацію змінити. Мовляв, жодних важелів впливу на банки вони не мають. «Срібло» у кількості скарг серед послуг здобули ремонтні компанії, ательє та служби технічного обслуговування. І тут пан Гудзій бачить вплив економічної кризи на кишені українців. Мовляв, раніше люди купували новий товар, і невдоволені його якістю скаржилися на виробника. Зараз таких скарг мінімум, бо купувати стали менше. Надходять скарги і на непродовольчу групу товарів, як-от неякісні електропобутові прилади, меблі та взуття. Дедалі частіше невдоволення у споживачів викликають обрахунки на касах.

Тож якщо ваші права не забезпечуються — не мовчіть, беріть чек і мерщій до Управління з захисту прав споживачів. Там вас і позовну заяву навчать скласти, і з захистом допоможуть.

— Майже 95 відсотків справ суд вирішує на користь споживача. Ми ж виступаємо у розгляді справи третьою особою на боці скаржників. Тільки за перший квартал цього року нам удалося повернути до кишень споживачів майже один мільйон коштів, у тому числі 250 тисяч у судовому порядку, — каже Анатолій Гудзій.

Та є в управління і проблеми. Основна — відсутність коштів на відбір зразків і проведення лабораторних досліджень. Раніше, каже пан Гудзій, вони робилися за рахунок підприємства, що перевіряється. Тепер цей «фінансовий тягар» ліг на плечі місцевих бюджетів. Як результат — 2009 року не проведено жодного лабораторного дослідження. Тож виробникам доводиться вірити на слово.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Бродячих собак зібрали в новій оселі

Комунальне підприємство «Черкаська служба чистоти» разом з міською громадською кінологічною організацією «Друг» проводять заходи з облаштування бродячих собак у нещодавно створений для них притулок. Після лікування та стерилізації бездомні «шарики» залишаються у новій оселі або їх забирають любителі тварин.

Для проведення організаційної та роз'яснювальної роботи серед населення щодо гуманного поводження з другом людини, міськвиконком виділив кошти. Зокрема, за кожного собаку-безхатченка, якого добровольці доставлять до притулку, зі спеціального фонду виплачується винагорода — 10 гривень.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Без дозволу — не більше двох мобілок

Віднині в Україну без дозволу можна ввезти не більше двох мобільних телефонів. Про це, **інформує УНІАН,** сказано в рішенні Національної комісії з питань регулювання зв'язку. Також без дозволу, зокрема, можна ввезти не більше десяти радіомікрофонів, одну радіостанцію надвисокого діапазону, один абонентний термінал глобальної системи рухомого супутникового зв'язку, не більше двох телефонних апаратів для дротового зв'язку в поєднанні з бездротовою трубкою.

У заборонному переліку — не більше двох приймачів для визначення місцезнаходження (GPS), не більше чотирьох приладів охоронної сигналізації, яка використовується в моторних транспортних засобах, не більше чотирьох дитячих радіопереговорних засобів, не більше чотирьох дитячих радіокерованих іграшок, не більше двох цифрових портативних машин автоматичної обробки інформації масою до 10 кг (ноутбук).

Трагедії можна було попередити

У Дніпропетровську та Павлограді відбулися молебні по загиблих на виробництві. Протягом останніх десяти років рівень виробничого травматизму постійно знижується: 2008 року, порівняно з 2007-м, кількість травмованих зменшилася на 15 відсотків, а кількість загиблих — на 5 відсотків, повідомляє прес-служба Держгірпромнагляду в Дніпропетровській області.

Економічний спад виробництва з початку нинішнього року не відсунув проблему виробничого травматизму на другий план: за перші три місяці на підприємствах регіону при виконанні виробничих обов'язків постраждали 203 працівники, 15 із них загинули. І можна тільки здогадуватися, скільки ще трагедій попередили інспектори з охорони праці, які у першому кварталі цього року зупиняли роботу майже на 2400 об'єктах і нарахували за порушення вимог охорони праці понад 100 тисяч гривень штрафів.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Фото надане прес-службою Держгірпромнагляду у Дніпропетровській області.

ВІСТІ З КРИМУ

Чотири нові свята для флоту

Заснувати одразу кілька свят запропонували уряду учасники науково-практичного семінару: «Створення національного військового флоту в період Української революції 1917—1921 р.р. Український гардемаринський школі — 90 років», що відбувся у Севастополі.

Зокрема, 5 квітня вчені хочуть святкувати день відродження ВМС України, 29 квітня — день створення національного флоту УНР, 18 липня — день прапора ВМСУ, 1 жовтня — день українських гардемаринів. Крім того, створюваний на базі Севастопольського військово-морського інституту військово-морський ліцей запропоновано офіційно назвати «Українська гардемаринська школа».

За задумом ініціаторів, ці свята повинні ознаменовуватися проведенням у військових з'єднаннях, на кораблях і в частинах урочистих мітингів та уроків мужності у школах.

Вл. інф.

Севастополь.

За перші три місяці цього року своїм правом поскаржитися скористалося 800 киян

Акули та картини із живих метеликів

Найдорожчий художник світу відкрив у Києві свою виставку

Сьогодні у столичному ПінчукАртЦентрі відкривається найбільша ретроспектива творчості британського художника Деміена Херста — лауреата Тернерівської премії та найдорожчого художника сучасності.

Його роботи продають за десятки мільйонів фунтів стерлінгів, а експерти відомого журналу ArtReview торік назвали його найвпливовішою людиною у світі мистецтва. Саме столицю України Деміен Херст вибрав для того, щоб показати понад сто своїх творів, створених з початку 90-х років.

Щоб розмістити виставку «Реквієм», знадобилося два місяці — через величезні розміри деяких робіт в арт-центрі довелося розширювати стіни. А для акваріума з акулою у формальдегіді навіть побудували окремий павільйон.

Картини та інсталяції британця шокують і захоплюють. І це не дивно, адже центральна тема його творчості — смерть, точніше, прагнення до життя перед неминучістю смерті. На виставці є й найвідоміша серія художника — «заспиртовані» вівці, риби і птахи в акваріумах. «Такі роботи вже точно нікого не залишать байдужим, а зрозуміє їх (або не зрозуміє) кожен по-своєму, — каже гід Альона. — Містер Херст нікого не хоче вганяти в депресію, а лише змусити людину замислитися».

Для любителів прекрасного тут теж чимало цікавого. Приміром, три величезні вітражі, крізь яскраве різнобарвне скло яких, здається, ллється божественне світло. Підійшовши ближче, розкриваєш від подиву очі: на картини наклеєні й розфарбовані фарбами — абсолютно симетрично — справжні метелики. До слова, любов до чіткості та симетрії простежується в багатьох роботах Деміена Херста — всі вони розвішані під пильним наглядом художника, а відстань між предметами на інсталяціях відміряна з точністю до міліметрів.

На виставці чимало картин у веселих тонах. Наприклад, полотно, що здалеку нагадує яскравий підводний світ або маки на зеленому полі. І тільки гід розвіює романтичний настрій — насправді зображено людські клітини, вражені раком крові. Ще одна інсталяція ніби нагадує: мріючи про високе, не можна забувати, що ногами ходиш по землі — це м'ячик, що ширяє над гострими ножами. «Якщо йому перекрити повітря, він впаде просто на леза. Просто як у житті», — зауважує гід.

Як зазначив сам художник в інтерв'ю українським телеканалам: «Я писав про завершення чогось і початок. Це, швидше, відродження, ніж щось негативне. Думаю, реквієм — це пісня смерті, кінець однієї роботи, але початок зовсім іншої».

Серед робіт є картина, на створення якої Деміена Херста надихнула Україна. Вона називається «Революція»: на оранжевому тлі під склом — мухи.

Анна БОЙКО.

Київ.

P. S. Виставка триватиме до 20 вересня 2009 року. З вівторка по неділю її зможуть безплатно відвідувати всі бажаючі. Щодня о 14-й і 19-й годині гіди проводитимуть групові екскурсії. А сьогодні й завтра в арт-центрі розмістять так звані «машини для малювання», на яких відвідувачі зможуть намалювати власну картину «у стилі Херста». Допомагати їм у цьому буде сам художник і його асистенти.

На знімку: Деміен Херст з інсталяцією «Заперечення смерті».

Фото надано прес-службою ПінчукАртЦентру.

ФОТОФАКТ

У Закарпатському селі Лисичеве діє єдиний у Україні гурток ковальства, керує яким Михайло Пилипчинець.

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

У Софії намагаються створити енергетичний Давос

Актуальні газові проекти й гарантії енергетичної безпеки Європи стали основними темами вчора в Софії (Болгарія) на дводенному міжнародному саміті «Природний газ для Європи. Безпека й партнерство».

В дискусіях беруть участь представники країн Південно-Східної Європи, Чорноморського регіону, Закавказзя, Центральної Азії й Близького Сходу, США, а також Єврокомісії й міжнародних фінансових інститутів. Форум проводиться з ініціативи президента Болгарії Георгія Пирванова.

Глава болгарського уряду Сергій Станішев повідомив, що зустріч у Софії «може стати платформою ефективного політичного діалогу на вищому рівні в пошуках точок перетину інтересів країн — виробників, споживачів і транзитерів газу». Прем'єр-міністр зазначив, що є ідея зробити софійський форум своєрідним енергетичним Давосом і проводити подібні зустрічі на найвищому рівні щорічно.

ВІСТІ З КРИМУ

Дорожні знаки продублюють російською

Депутати Кримської Автономії вирішили, що написи українською мовою на інформаційно-вказівних та інших дорожніх знаках їм недостатньо зрозумілі. Тож доручили службі автомобільних доріг спільно з органами самоврядування та райдержадміністраціями до 1 червня цього року встановити нові — з написами державною і російською мовами однаковим за розміром шрифтом.

Це рішення вони мотивували також тим, що російською мовою користується більшість населення півострова. «Крим є одним із міжнародних курортно-туристичних центрів, який щороку відвідують мільйони туристів, а також одним із найбільш відвідуваних офіційними делегаціями й керівниками іноземних держав регіонів України», — зазначено в ухваленому Верховною Радою автономії документі. Про те, скільки коштуватиме нововведення, не повідомляється.

Запрошують курортників

На першому кримському ярмарку-виставці «Керч на перехресті морів і епох» презентовано 10 турфірм, 14 готелів, 38 пансіонатів і баз відпочинку, де створено умови підвищеної комфортності зі СПА-центрами, плавальними басейнами та іншими елементами сучасної інфраструктури.

Нинішнього сезону Керч прагне зацікавити туристів із близького й далекого зарубіжжя можливістю недорогого відпочинку з відповідними стандартами сервісу: надійним забезпеченням водою, комфортом номерів, широкою мережею громадського харчування й екскурсійно-туристських послуг.

Учасники ярмарку відзначили, що Керченський півострів має хороші курортні й туристичні перспективи завдяки своєму географічному положенню, багатим бальнеологічним ресурсам, розмаїттю всесвітньо відомих археологічних та історичних пам'яток.

Віктор ХОМЕНКО.

Від отруєння невідомим газом загинули двоє дітей і міліціонер

У Севастополі триває розслідування загибелі двох дітей і міліціонера у підземеллі. Фахівці МНС уже встановили, що у підземному повітрі було всього 17% кисню. Повний хімічний склад атмосфери підземелля ще треба буде встановити. За попередньою оцінкою керівників Управління МНС, причиною смерті, найімовірніше, став чадний газ.

Нагадаємо, у середу черговий ГУ МНС у Севастополі одержав повідомлення про те, що двоє дітей проникли у підземелля, розташоване на вулиці Істоміна під Малаховим курганом, і вже кілька годин не виходять на поверхню. Для порятунку дітей були задіяні пожежники, ласпинський гірничорятувальний взвод і співробітники оперативної групи міського Головного управління МНС. Рятувальники під час розвідки місця події виявили, що вхід у підземну споруду надійно закритий залізними воротами, але під ними виритий лаз. У підземеллі вони знайшли три тіла — два дитячі і дорослого.

В інформації, отриманій у Нахімовському райвідділі міліції, йдеться про те, що ввечері в середу двоє учнів школи №42 (1995 і 1996 р. р. н.) через підкоп пролізли у підземелля. Через годину їхні товариші, що залишилися на поверхні, помітили дим, що виривався з-під землі. На допомогу діти покликали старшого сержанта міліції Євгена Скоробогатова, який проходив повз них. Міліціонер не був при виконанні службових обов'язків, однак проник у підземелля. Як виявилося згодом, там він отруївся димом і вже не зміг самостійно вибратися назовні. У тридцятидворічного Євгена Скоробогатова залишилися дружина і чотирирічна донька. Під час проведення рятувальної операції троє співробітників ГУ МНС отруїлися димом, і їх довелося госпіталізувати.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

СВІТ КОРОТКО

МОЛДОВА

Комуністи визначаються з кандидатурою на посаду президента

Кандидатуру на посаду президента Молдови може бути визначено вже сьогодні на пленумі партії комуністів, що перемогла на парламентських виборах у країні, **повідомляє РІА «Новости»**. Президент Молдови Володимир Воронін відповідно до конституції не може балотуватися на третій термін.

Для обрання глави держави комуністам у парламенті не вистачає одного голосу. Як вважають експерти, одержати його в однієї із трьох опозиційних партій, що пройшли до законодавчого органу — ліберальної, ліберально-демократичної чи альянсу «Наша Молдова», не буде для комуністів проблемою.

США

Івана Дем'янюка все-таки віддадуть до рук німецького правосуддя

Міністерство юстиції США повідомило, що екстрадиція 89-річного Івана Дем'янюка, вихідця з України, а нині особи без громадянства, у Німеччину можлива. Нагадаємо, Дем'янюк 1943 року протягом шести місяців працював наглядачем у нацистському концтаборі Собібор на території Польщі, його обвинувачують в убивстві 29 тисяч євреїв. Як сказано в офіційному вердикті американського мін'юсту, стан здоров'я підозрюваного в нацистських злочинах дозволяє йому переліт у Європу й участь у судовому процесі. Міністерство також закликало суд штату Вірджинія анулювати ухвалене три тижні тому рішення про припинення екстрадиції Івана Дем'янюка. Адвокати підозрюваного стверджують, що він надто хворий, щоб перенести далеку подорож і суд.

ГРУЗІЯ

Опозиціонери не дають президенту навіть повечеряти

У Тбілісі в результаті сутичок між поліцією і прихильниками опозиції, що вимагає відставки президента Грузії Михайла Саакашвілі, дістав поранення поліцейський. Крім того, затримано двох опозиціонерів. Суперечка між поліцейськими і протестувальниками пройшла у центрі столиці, коли опозиція почала свою першу акцію переслідування М. Саакашвілі. Близько 20 учасників акції протесту, серед яких були і лідери опозиції, прибули до кафе, де в цей час вечеряв президент. Вони спробували наблизитися, але поліцейські перепинили їм дорогу. У результаті сталася бійка.

ПІВДЕННА КОРЕЯ

На світ з'явилися перші трансгенні собаки

Учені Сеульського національного університету виростили перших трансгенних цуценят з вбудованими генами червоного флуоресцентного білка, що світяться червоним ультрафіолетом під час опромінення. Це перший успішний експеримент зі створення трансгенних собак, що можуть бути використані надалі як модельні системи для вивчення різних людських захворювань, властивих і цьому виду тварин. Досі одержати генетично модифікованих собак не вдавалося через технічні складності подібного експерименту, **передає РІА «Новости»**.

Правоохоронці Прикарпаття виявили 34 злочини, пов'язані з розкраданням коштів, що були спрямовані на ліквідацію наслідків минулорічної липневої повені. В процесі розслідування відшкодовано 2 млн. 214 тис. гривень, *повідомляє наш власкор Дарина Назарчук*

Питання обігу зброї в Україні мають регулюватися виключно законами, а не рішеннями уряду. Такою є позиція Міністерства юстиції стосовно ініціативи МВС з надання громадянам дозволів купувати для самозахисту травматичну зброю *(Укрінформ)*

СПОРТ

СЕВАСТОПОЛЬ

Моряки боролися на шахівниці

Завершився відкритий чемпіонат Севастопольського гарнізону зі швидкісних шахів, присвячений 91-й річниці підняття українських прапорів на бойових кораблях Чорноморського флоту і переходу його під юрисдикцію Української Народної Республіки.

В особистому заліку серед військовослужбовців перше місце виборов матрос строкової служби комендатури обслуговування і забезпечення штабу ВМС Збройних Сил України Дмитро Побегун. Другим став ад'юнкт кафедри ракетно-артилерійського озброєння Севастопольського військово-морського інституту ім. Павла Нахімова капітан 3-го рангу Павло Берлада. «Бронза» — у курсанта випускного курсу СВМІ Віталія Дорофеєва.

Шахісти СВМІ завоювали командне перше місце.

Микола МАГДИЧ.

Турнірна хроніка

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. Плей-оф. Чвертьфінал. Четвертий матч. 23 квітня. «Миколаїв» — «Хімік» (Южний). 78:93. Рахунок серії — 1:3. У півфіналі «Хіміку» протистоятиме маріупольський «Азовмаш», котрий здолав у трьох матчах чвертьфінальної серії «Сумихімпром».

Футбол. VIII чемпіонат країни серед команд вищих навчальних закладів. **Інформаційну підтримку змаганням надає «Голос України».** 23 квітня.

Група А. 9-й тур. «Факел-ІФНТУНГ» (Івано-Франківськ) — «Легкпром» (Київ). 5:1. «Університет» (Чернівці) — «Педуніверситет» (Тернопіль). 1:2.

«Педуніверситет» — 24 очки, «Факел-ІФНТУНГ» — 17, «Університет» — 14, НУХТ (Київ) — 10, «Легкпром» (Київ) — 7, «Буревісник» (Кременець) — 6.

Хоча перший етап змагань ще не завершився, але вже відомі учасники фінальної частини від цієї групи — команди з Тернополя та Івано-Франківська. У групі В фінальну путівку вже здобув київський колектив МАУП. Ще за одне місце у квартеті боротьбу ведуть «Меркурій» (Київ) та чинний чемпіон країни, команда «Зооветеринарна академія» (Харків).

ПОВІДОМЛЕННЯ

25 квітня 2009 р. на базі Навчально-тренувального центру Федерації футболу України ім. В. Баннікова (за адресою: м. Київ, пров. Лабораторний, 7а) відбудеться відкриття свята з нагоди Всеукраїнського дня футболу. У програмі — проведення матчу-марафону м. Київ проти Київської області — серед команд дитячих будинків, інвалідів, дівчат, фанів, ветеранів футболу, журналістів. Початок о 12.00. Приєднуйтеся до справжнього футбольного свята!

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Селянські господарства можуть стати товарними підприємствами

З ініціативи **секретаря Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин Романа Ткача («НУ—НС»)** розроблено та подано до парламенту законопроект, в якому пропонується внести зміни до закону про особисте селянське господарство. Його співавторами виступили народні депутати Дмитро Шлемко (БЮТ) та Сергій Терещук (Блок Литвина).

На думку Романа Ткача, чинна версія закону, прийнята в 2003 році, не сприяє діяльності особистих селянських господарств. Згідно із запропонованим законопроектом планується створити сприятливі умови для розвитку особистих селянських господарств та подальшого їх перетворення на сільськогосподарські товарні підприємства. Документ забезпечує соціальний захист членів особистих селянських підприємств (можливість сплати внесків на загальнообов'язкове пенсійне та соціальне страхування), введення спрощеної системи оподаткування, обліку і звітності членів ОСГ, для яких ведення особистого селянського господарства є основною, але не підприємницькою діяльністю.

Прийняття цього законопроекту, переконаний парламентарій, значною мірою сприятиме зменшенню соціальної напруги серед мешканців сільських територій. Окрім того, збільшиться рівень самозайнятості селян (до 2012 року — близько мільйона членів ОСГ, для яких це буде основною діяльністю та основним джерелом доходів), збільшення надходжень до місцевих бюджетів, Пенсійного фонду та Фонду зайнятості, підвищення ефективності державної підтримки агропромислового сектору через адресну дотацію членам особистих селянських господарств за вироблену продукцію, поширення по всій території держави надання послуг сільського зеленого туризму та отримання додаткового сімейного доходу особистих селянських господарств, розвиток інфраструктури сільських територій.

Зміни до закону про особисте селянське господарство пропонується розглядати разом із проектом закону про єдиний податок для членів особистого селянського господарства, що також розроблений і внесений народними депутатами Р. Ткачем, Д. Шлемком та С. Терещуком.

Дарина НАЗАРЧУК.

Презентацію творів Гоголя відвідали прем'єр та посол Росії

За участю Прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко учора відбулася презентація видання творів Гоголя до 200-річчя з дня народження письменника. У презентації також взяв участь Надзвичайний та Повноважний Посол Російської Федерації в Україні Віктор Черномирдін.

Цьогорічні «гоголівські» заходи проходять дуже активно у різних куточках нашої держави та за кордоном. Зокрема, у Полтаві відбулася карнавальна хода та Всеукраїнський фестиваль театрального мистецтва «В гостях у Гоголя». На вшанування його пам'яті поблизу садиби-музею письменника у селі Гоголеве на Полтавщині створено дендропарк. Його прикрасили оспівані в різних творах Гоголя верби, дуби і липи. Окремі алеї склали екзотичні дерева, зокрема, кірея, магнолія, гінкго. У Києві до ювілею Гоголя відкрито виставку відомого українського художника Сергія Якутовича «Гоголь народився...». В експозиції — чудові графічні роботи, інсталяції за мотивами творів Миколи Гоголя, численні портрети. У Німеччині до 200-річчя від дня народження видатного письменника вийшли два переклади роману «Мертві душі», **передає Укрінформ**.

ФОТОФАКТ

Переможниці Всеукраїнського конкурсу краси серед блондинок (зліва направо): Євгенія Єлісова (друга віце-міс), Олена Вознесенська («Міс блонд Україна») і Тетяна Ринькевич (віце-міс) на церемонії нагородження в Києві.

Фото Андрія СКАКОДУБА (УНІАН).

Привид широкої коаліції

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Великодні свята пригасили активність політиків. Однак без несподіванок не обійшлося. Лідер опозиції Віктор Янукович підтвердив факт переговорів Партії регіонів з фракцією БЮТ про створення широкої коаліції.

Деякі з колег почали навіть говорити про зустріч у минулу суботу прем'єра Юлії Тимошенко з Віктором Януковичем, яка, мовляв, відбулася за посередництва Віктора Медведчука. З'явилася навіть інформація про те, що на зустрічі мова йшла про прийняття нової редакції Конституції. Як стверджує одне із видань, що належить доволі багатій людині з Партії регіонів, учасники зустрічі домовилися про те, що новий Основний Закон відмінить всенародні вибори Президента, оскільки главу держави обиратимуть парламентарії.

Це саме видання з посиланням на джерела в БЮТ і Партії регіонів стверджувало, що Конституційний Суд дав негативний висновок щодо президентського подання, в якому Віктор Ющенко просив роз'яснити, чи повинна новосформована коаліція вносити кандидатуру прем'єра, чи ні. Однак прес-служба КС спростувала ці твердження. Власне, подібні провокативні публікації лише підливають оливи у вогонь політичного протистояння. Можна поки що лише здогадуватися про їхню мету.

Водночас Президент Віктор Ющенко на традиційній щоквартальній прес-конференції у середу заявив, що він братиме участь у виборах глави держави. Він також розкритикував уряд за низку прийнятих ним рішень.

Щоправда, з'явилася інформація про те, що завдяки цим рішенням Міжнародний валютний фонд таки надасть нашій країні другий транш фінансової допомоги у розмірі 2,8 мільярда доларів. Урядовці уже заявили про те, що половина коштів піде на латання «дірок» у державному бюджеті. Адже, за оцінками експертів, дефіцит коштів вимірюється у 44 мільярди гривень. І уже в червні казна може відчути брак вільних коштів.

У свою чергу, Голова Верховної Ради Володимир Литвин вважає, що бюджетних коштів вистачило б, якби вони не прилипали до рук людей, причетних до їх розподілу. Про це він сказав учора під час робочої поїздки на Кіровоградщину. Водночас глава парламенту критично оцінює спроби перенести вибори Президента у Верховну Раду. На його думку, тема змін Конституції щоразу виникає перед новими виборами.

Проте наступні тижні будуть спокійними. Головні події уже розгорнуться після травневих свят. Тоді й зрозуміємо, чи стане широка коаліція реальністю, чи її привид бродитиме політичними кулуарами до літніх канікул.

Володимир КОРОЛЮК.

Пофестивалили на честь козацької держави

Черкаси урочисто вітали учасників та гостей першого обласного кінофестивалю «Сурми Богдана й Тарасова пісня в кожному серці живуть». Його присвячено 360-річчю утворення Української козацької держави на чолі з гетьманом Богданом Хмельницьким та проголошення столицею Чигирина.

Перед переповненою залою Палацу культури «Дружба народів» виступили народний артист України, лауреат національної Шевченківської премії Богдан Ступка, генеральний директор Українського центру в Москві Володимир Мельниченко, професор Черкаського національного університету імені Б. Хмельницького Анатолій Чабан та інші.

Фестиваль відкрито художньою кінокартиною режисера Миколи Мащенка «Богдан Хмельницький».

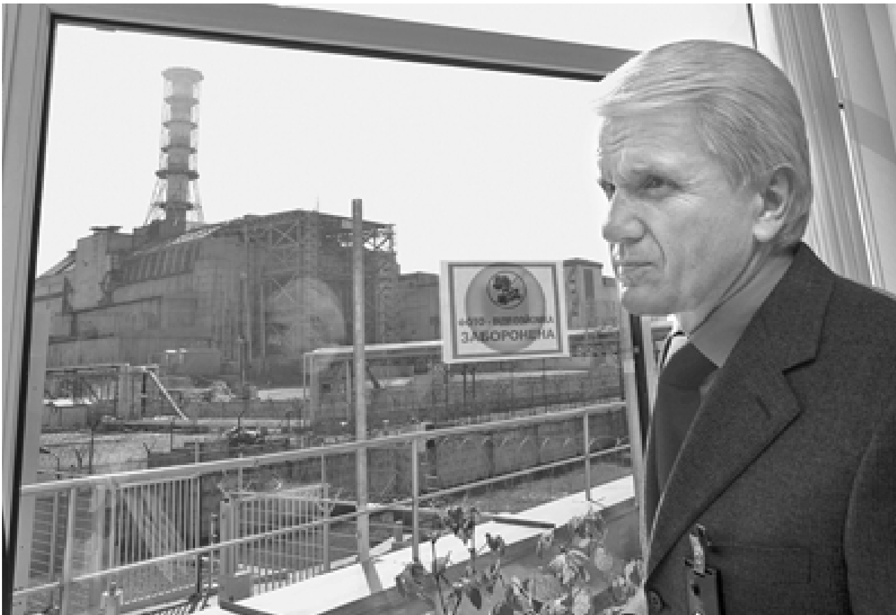
Учора гетьманська столиця — стародавній Чигирин — перейняла фестивальну естафету.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

17 квітня. Донецьк. Акція протесту проти «спроб захоплення землі міського Палацу дитячої і юнацької творчості» біля будівлі виконкому Донецької міськради.

22 квітня. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин відвідав з робочою поїздкою Державне спеціалізоване підприємство «Чорнобильська АЕС».

19 квітня. В Україні святкували Великдень.

20 квітня. Львів. Етнографічний фестиваль «Велика гаївка» у музеї народної архітектури та побуту під відкритим небом «Шевченківський Гай».

21 квітня. Харків. Відкритий конкурс юних бандуристів імені Гната Хоткевича.

23 квітня. Біля КМДА відбулася акція проти рішення київської влади щодо приватизації міських пляжів, прибережних територій, насосних та очисних споруд, а також передачі в довгострокову оренду внутрішніх водойм.

18 квітня. Запоріжжя. Учасники фестивалю «Еко-Січ» прибрали сміття на території Національного заповідника «Хортиця».

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Андрія НЕСТЕРЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, Укрінформу та УНІАН

На Кіровоградщині до роковин Чорнобильської трагедії шість родин ліквідаторів отримали квартири, а тим часом учора чорнобильці Буковини пікетували Чернівецьку ОДА, вимагаючи від влади житла та коштів на лікування *(Укрінформ)*

Ціною власного життя вони здолали катастрофу

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Працівники Міністерства внутрішніх справ були одними з перших, хто прибув до Чорнобиля для ліквідації наслідків аварії на АЕС. Загалом у ліквідації наслідків цієї катастрофи у період 1986—1990 років взяли участь більш як 33 тисячі працівників органів внутрішніх справ. На сьогодні з тих 33 000 ліквідаторів інвалідами визнано понад 40%. Серед живих уже немає 2426 осіб. Вшановуючи їхню пам'ять, учора на території міністерства, біля пам'ятного знаку учасникам ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС, відбувся мітинг-реквієм **(на знімку)**.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Дорогі мої земляки!

З нагоди 23-ї річниці Чорнобильської трагедії вшануймо доброю згадкою і словами вдячності тих самовідданих героїв, котрі віддали своє життя, щоб зберегти мільйони інших життів.

Те, що відбулося 23 роки тому, це була не просто велика аварія ядерного реактора атомної електростанції. Це була велика антиукраїнська афера, яка почалась як експеримент, а потім тривала роками, отруюючи воду, плюндруючи природу, забираючи десятки тисяч життів.

Чорнобильська трагедія яскраво висвітлила злочинність і облудність совєцької системи лицемірства, коли впродовж наступних днів після вибухів на ЧАЕС літаками спішно рятували дітей комуністичного керівництва, а дітей пересічних громадян виводили на першотравневу демонстрацію під радіоактивний пил.

Чорнобильська жертва українського народу рішуче вплинула на поглиблення свідомості багатьох людей у всьому світі й поклала початок кінця імперії зла.

Уже через три з половиною роки після вибухів на ЧАЕС впала сумнозвісна Берлінська стіна, було зруйновано режим комуністичної партократії, а мирні революції 1989 року в Болгарії, Польщі, Румунії, Чехословаччині, Угорщині, НДР привели до влади національно-демократичні сили і патріотичні уряди.

Невдовзі й Україна, вперше за історично тривалий період, набула державну незалежність і почала крокувати своїм важким шляхом до справедливості.

Нам ще доведеться подолати багато перешкод на цьому шляху. Особливо тих перешкод, що ми їх носимо в собі — міфів, марновірства, марнославства, зневіри, невігластва, лінивства думки й облудних переконань.

Але біди, які ми пережили за цей час «після Чорнобиля», багато чого нас навчили. У життя входить нове покоління, яке не бажає вірити у марні сподівання і брехливі обіцянки, а хоче шанувати себе і мати відкриті двері на цілий світ. Це нове покоління побудує нову, заможну, справедливу Україну.

Любі мої! Бажаю всім вам, мешканцям славної Чернігівщини, здоров'я, успіхів у всіх добрих справах і Божого благословення для вас, ваших рідних і близьких.

Віталій КОРЖ,
народний депутат України, фракція БЮТ.

Проблеми, породжені нею,

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На жаль, «**Проблеми, які породила Чорнобильська катастрофа, з роками не зникають, а трансформуються в інші форми. Деякі з них, передусім соціально-економічні, загострюються і вимагають комплексного вирішення та системного підходу в діяльності органів виконавчої влади для їх розв'язання**».

Це фраза-зізнання урядовця, міністра України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи Володимира Шандри. Сказав він це на традиційних парламентських слуханнях «**Сучасний стан та актуальні завдання подолання наслідків Чорнобильської катастрофи**», які з різних причин цього року відбулися задовго до сумної річниці — ще 8 квітня.

Що ж засвідчили ці слухання, які, за словами Першого заступника Голови Верховної Ради Олександра Лавриновича, котрий їх вів, є дієвим інструментом загальнодержавного та загальнонародного контролю за діями державної влади і всіх управлінців в нашій країні у розв'язанні проблем, які дісталися нам під ім'ям Чорнобиль?

Зміцнили «Укриття» і ще дещо зробили

Серед конкретних справ, про які із задоволенням звітують ті, хто безпосередньо опікується подоланням наслідків Чорнобильської катастрофи, є завершення у 2008 році виконання основних стабілізаційних заходів на відомому і весь час загрозливому об'єкті «Укриття». Зміцнення багатьох конструкцій «саркофага», за висновками фахівців, підвищує його безпеку і створює умови для експлуатації — зберігати всі ядерні і радіоактивні матеріли, що залишилися під ним після аварії, ще щонайменше 15 років.

Торік закінчено будівництво об'єктів першої черги пускового комплексу «Вектор» та об'єктів, що входять до складу приповерхового сховища промислового комплексу поводження з твердими радіоактивними відходами. Завершено вивантаження відпрацьованого ядерного палива із усіх трьох реакторів ЧАЕС. Його розмістили в приреакторних басейнах витримки на блоках та у сховищах відпрацьованого ядерного палива «мокрого» типу. Це істотно підвищило рівень ядерної безпеки об'єктів, дало можливість привести перший і другий реактори у стан остаточної зупинки та зняти постійне чергування операторів управління реакторами.

Минулого року тривало спорудження заводу з переробки рідких радіоактивних відходів. Була розпочата розробка проектної документації на добудову незавершеного попереднім підрядником сховища відпрацьованого ядерного палива. Велась підготовка майданчика для будівництва нової безпечної захисної споруди «Укриття-2» (конфайнмента) та облаштування котлованів для його фундаменту.

Зона відчуження — особлива зона

Відома 30-кілометрова зона відчуження, площа якої близько 260 тисяч гектарів, — це територія підвищеної техногенної безпеки. У ній зберігається, до речі, близько 2 млн. кубічних метрів високоактивних радіоактивних відходів.

У зоні діє 9 державних підприємств спеціалізованого багатогалузевого виробничого комплексу з кількістю працюючих близько 2600 осіб. Як і в попередні роки, торік вони упереджували винесення радіонуклідів із зони водним, повітряним та технологічними шляхами, збирали, перевозили, дезактивували, зберігали та захороняли радіоактивні відходи, виконували спеціальні лісогосподарські та водоохоронні заходи тощо.

Одне слово, підприємства, фахівці, що працюють у небезпечній зоні, гарантують стабільну радіологічну ситуацію, ядерну і радіаційну безпеку Чорнобильської АЕС. Але їм також чимало чого не вистачає. Потребують оновлення, зокрема, основні фонди — особливо тракторний і автомобільний парки, пасажирський автотранспорт.

Затримує недофінансування

І все ж, хоча зроблено немало, а потрібно було б набагато більше. Головна причина багато чого нереалізованого — хронічний брак коштів. На слуханнях звучало: фінансування чорнобильських програм у 2008 та попередніх роках характеризується невідповідністю розрахункових обсягів, які подає МНС у бюджетному запиті, обсягам, які затверджуються держбюджетами на відповідні роки.

Невтішна перспектива і на нинішній рік. Для виконання всіх чорнобильських програм держбюджетом передбачено близько 400 млн. гривень. А потрібно, за словами міністра Володимира Шандри, ще не менше 140 млн. Тільки за цих умов, на його думку, можуть бути нарощені темпи подолання наслідків Чорнобильської катастрофи.

Цвинтар зараженої радіацією техніки в с. Розсоха біля Прип'яті, зима 1988 р.
Фото Василя ПЯСЕЦЬКОГО/УНІАН.

У Рахункової палати — свої рахунки...

Рахункова палата України дійшла висновку: незважаючи на великі кошти, які виділяються країнами-донорами, а також із держбюджету України, чимало проблем, пов'язаних з перетворенням «Укриття» на екологічно безпечну систему, протягом тривалого часу не вирішуються. Не забезпечується виконання у встановлені терміни робіт, передбачених Планом здійснення заходів (ПЗЗ) і на об'єкті «Укриття-2». Введення його в експлуатацію, за контрактом, укладеним лише 10 серпня 2007 року, передбачено у 2012 році. А згідно з ПЗЗ цей об'єкт мав бути введений ще у 2005 році. Водночас загальна вартість його спорудження зросла з 246,4 млн. до 505 млн. доларів.

Окрім цього міжнародний координаційний аудит Чорнобильського фонду «Укриття» встановив, що лише 51 відсоток його виплат спрямовувався безпосередньо на об'єкт «Укриття». Решта — на заробітну плату іноземним консультантам, що удвічі-тричі вище сум, передбачених кошторисом.

А кількість здорових зменшується

На початок 2009 року на диспансерному обліку у медичних закладах системи охорони здоров'я перебувало 2 083 129 постраждалих осіб, серед них 385 402 дитини. Медики стверджують: у зв'язку зі збільшенням віку постраждалих внаслідок аварії на ЧАЕС зменшується кількість визнаних здоровими. Зокрема, частка визнаних здоровими серед ліквідаторів за чотири останні роки зменшилася на 30 відсотків і становить лише 3,65 відсотка.

Накопичений за 22 роки після Чорнобильської катастрофи досвід вивчення її впливу на здоров'я людини переконливо свідчить, що за цей час зросла захворюваність на рак щитоподібної залози у осіб, які були в дитячому або підлітковому віці на момент аварії на ЧАЕС.

Встановлено, що у дітей, які народилися від опромінених батьків, починаючи з періоду новонародженості, процеси адаптації до зовнішнього середовища носять більш напружений характер.

Для виконання всіх чорнобильських програм держбюджетом передбачено близько 400 млн. гривень

Сенсація: відкрито метод захисту населення України від радіації і попередження невиліковних захворювань

В Україні 900 тисяч онкохворих, щорічний «приріст» 160 тисяч, 100 тисяч протягом цього часу помирає.

Якщо на автошляхах ситуація із загибеллю людей у автомобільних катастрофах у якійсь частині керована, то медицина впливати на постійне збільшення кількості онкохворих неспроможна. Онколікарні і цвинтарі — «рідні сестри». Медицина всього світу десятиліттями використовує одну єдину, помилкову, порочну методику «лікування»: хірургію, рентгентерапію, хімтерапію, іншого вони не знають і знати категорично не бажають. Лікують не хворобу, а її наслідки. Як можна лікувати хворого, не знаючи причину й умови виникнення цього захворювання? Видаляють груди, матку, частину шлунка, пряму кишку, лімфовузли, а хворий весь організм. Якщо хто й виживе, то не завдяки, а всупереч зусиллям цих «смертельних рук». Яскравий трагічний приклад лікування цією методикою — Раїса Максимівна Горбачова. За допомогою хімтерапії німецькі світила-лікарі широко їй розчинили двері в потойбічний світ. На відміну від наших медиків зробили це безплатно.

У 2007 році мною отримане авторське посвідчення на унікальну наукову працю на тему: «Про причини і умови появи тяжких, у тому числі невиліковних захворювань у населення і методику їх попередження». В єгипетських гробницях учені знаходили мумії фараонів, померлих від раку. Талановиті медики за тисячі років не змогли встановити причини й умови виникнення цієї смертельної хвороби. Я ж зробив це, обгрунтував, виклав і довів у своїй науковій праці. Яка в нас медицина — відомо, тому чиновники вороже ставляться до всього для них невідомого. Про високий рівень моєї праці, новизну й унікальність свідчить те, що в мене є запрошення на виступ з доповіддю перед ученими всесвітньо відомого Московського Державного технічного університету ім. М. Е. Баумана. Чи надавали комусь таку честь? Мені не відомо. З моєю працею ознайомилися і категорично підтримали:

1. Волченко В. Н. — академік Російської Академії природничих наук, професор, доктор технічних наук Московського Державного університету ім. М. Е. Баумана.
2. Міщенко В. П. — академік, професор, доктор медичних наук (м. Полтава).
3. Коваленко В. Ф. — академік УААН, професор, доктор біологічних наук, заслужений винахідник, завідувач лабораторії фізіології (м. Полтава).

Перелічені вище академіки, професори, доктори «радянського розливу», а не теперішні. Крім цього в мене є наукова робота-відкриття «Закон про несумісність біополів». Це закон природи, не відомий раніше, що існує вічно. Використовуючи у своїй науковій праці «Закон про несумісність біополів», мною встановлено і доведено, яка саме категорія людей неминуче піддана захворюванням незалежно від регіонів, національностей і статі: на рак, цукровий діабет, хворобу Паркінсона, серцево-судинні, лейкемію, туберкульоз та інші невиліковні захворювання. Чому в здорових молодих подружніх пар народжуються психічно неповноцінні діти, сліпі, глухі, з гемофілією, з дитячим церебральним паралічем, із заячою губою, з відсутністю частин кінцівок, зрощені близнюки, хворобою Дауна, серцево-судинними дефектами тощо.

У Московському кардіологічному центрі ім. Бакулєва за рік роблять три тисячі операцій дітям півтора-дворічного віку, а черзі кінця й краю немає. Але навіть ці блискучі фахівці-медики не знають причин і умов походження цих дефектів на серці у немовлят. На основі Закону про несумісність енергоінформаційних полів я розробив систему захисту людини від будь-якого за інтенсивністю радіаційного випромінювання. Людське тіло і радіаційне випромінювання певним чином стають нейтральними і діють один на одного, як однополярні полюси магнітів. Людина може перебувати необмежений час у дуже активній радіаційній зоні без усяких захисних костюмів і шкідливих наслідків для здоров'я. Все просто, коли вже знайдено, і як неймовірно складно, поки невідомо, на яких підступах шукати.

Методика захисту людини від радіації сьогодні необхідна працівникам АЕС (їм будуть не страшні ніякі викиди при аваріях), формуванням, що працюють у радіоактивній Чорнобильській зоні, на видобутку урану, ученим, які працюють з радіоактивними матеріалами, спеціальним формуванням МНС, командам на атомних кораблях, підводних човнах, космонавтам, людям, котрі мешкають на забрудненій радіацією території, і багатьом іншим.

У статті 457 Цивільного кодексу України йдеться: «Науковим відкриттям є встановлення не відомих раніше, але активно існуючих закономірностей, особливостей і явищ матеріального світу, що вносять корінні зміни в рівень наукового пізнання». Дві мої наукові роботи-відкриття вписуються у диспозицію названої вище статті Цивільного кодексу.

«Легше» зробити відкриття, ніж подолати тупість і міцність чиновників — «свідомих українців». Я звертався до трьох депутатів Верховної Ради й одного міністра, але вони виявилися глухими. З метою ознайомлення з моїми науковими працями (одна на 5-ти, друга на 6-ти сторінках друкованого тексту) та обговорення питання по суті хотів би зустрітися з ними.

Андрій БАЗАЄВ.

Друкується в рахунок квоти фракції Партії регіонів у Верховній Раді України.

Свої права ліквідатори аварії обстоюють у судах

Віче–реквієм і панахидою вшанували в Івано–Франківську жертв Чорнобильської трагедії з нагоди 23–ї річниці аварії на ЧАЕС.

Зібрання проходило біля пам'ятного знаку, де влада не один рік обіцяє спорудити пам'ятник ліквідаторам аварії. У заході взяли участь представники обласної та міської влади, чорнобильці, члени їх родин та жителі міста. Керівництво області також зустрілося з активістами громадських чорнобильських організацій. 17 з них нагороджено грамотами голови облдержадміністрації.

Йшлося на зустрічі і про проблеми чорнобильців. Сьогодні на Прикарпатті проживає понад три тисячі ліквідаторів аварії, 699 з яких — інваліди. Коштів, які виділяє держава на їх соціальний захист, не вистачає. Тож впродовж останніх років в області проходили численні судові процеси, в яких чорнобильці намагалися відстояти свої законні права.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

не зникають, а трансформуються...

У 2007 році було розглянуто 6545 медичних справ постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, у 2008 — 10 105. Причинний зв'язок хворб і смерті підтверджено у 71 відсотках випадків.

Основними хворобами, які визнаються пов'язаними з наслідками аварії на ЧАЕС, є онкологічні, цереброваскулярні, захворювання системи кровообігу та нервової системи.

Невпинно зростає кількість людей, визнаних непрацездатними внаслідок Чорнобильської катастрофи, — від 200 у 1991 році до 64 500 у 1997-му і 106 594 у 2008 році.

Дещо збільшилися також показники смертності дорослого постраждалого населення, які становлять 21,47 на 10 тис. у 2008 році і 20,0 у 2007-му проти середнього показника смертності у ці роки на рівні 16,3 випадка.

Водночас, попри зростання цін на ліки більш ніж на 70 відсотків, фінансування видатків з державного бюджету цього року передбачено на рівні 2008 року. Чорнобильці кажуть: потрібно докорінно вдосконалити систему забезпечення їх ліками.

Потребує вдосконалення і механізм нарахування пенсій чорнобильцям

У 2008 році було підвищено розміри додаткових пенсій за шкоду, заподіяну здоров'ю, особам, віднесеним до 1, 2, 3 і 4 категорій, а також мінімальний розмір пенсії інвалідам, щодо яких встановлено зв'язок із Чорнобильською катастрофою. Але розмір цих пенсій не індексується відповідно до рівня інфляції та зростання цін, кажуть чорнобильці.

В умовах нинішньої фінансової кризи постраждалі внаслідок аварії на ЧАЕС вимагають невідкладно вирішити питання отримання ними коштів з пенсійних рахунків в усіх без винятку банках без обмеження сум та встановлення лімітів.

Забезпечення житлом чорнобильців загальмовано

На парламентських слуханнях наголошувалося: останнім часом фактично загальмовано забезпечення житлом громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи. Так, на початок 2009 року на квартирному обліку перебувало **40 864** сім'ї постраждалих громадян, з них 10 568 сімей інвалідів. Водночас держбюджетом на 2009 рік взагалі не передбачено фінансування відповідної бюджетної програми, що суперечить Закону України «Про загальнодержавну програму подолання наслідків Чорнобильської катастрофи на 2006—2010 роки», яким передбачено фінансування цієї програми у розмірі 125 млн. гривень щорічно.

Цікаво, що на Дні уряду у Верховній Раді 12 квітня 2005 року з питань комплексного вирішення питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи констатувалося, що у черзі на житло перебуває **25 тисяч** родин постраждалих. А станом на початок 2009 року, як зазначалося вище, їх стало близько 41 тисячі.

Зменшується і кількість оздоровлених

Федерація профспілок України стурбована: порівняно з 2007 роком у 2008-му кількість оздоровлених громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, земеншилася на 29 відсотків. За рахунок держбюджету торік оздоровлено лише 15,5 відсотка дітей та 1,4 відсотка дорослих. Санаторно-курортне лікування осіб, віднесених до 2-ї та 3-ї категорій чорнобильців, майже не проводиться. Погіршує ситуацію запровадження урядом 18-денного терміну санаторно-курортного їх лікування замість 21 доби, як передбачено медичними рекомендаціями.

Усі біди і через відсутність єдиного координуючого державного органу?

Нині всі чорнобильські питання розпорошені по кількох Міністерствах, і чимало політиків і фахівців вважають це однією з головних причин недостатніх темпів подолання наслідків Чорнобильської катастрофи. Необхідність створення єдиного центрального органу виконавчої влади дискутується вже не перший рік. У 2005 році було створено спеціальний Держкомітет України. Та невдовзі його ліквідували.

Доцільність відновлення чи створення іншого подібного держоргану гаряче обговорювалася на згаданих парламентських слуханнях. Голова Комітету Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Анатолій Семинога у своїй співдоповіді вніс пропозицію утворити при Кабінеті Міністрів Координаційну раду та постійно діючий її секретаріат.

Проте член цього комітету Микола Шершун у своєму виступі від депутатської фракції «Блок Литвина» наполягав на необхідності утворення все-таки «чорнобильського» держкомітету чи міністерства. І під час голосування 17 квітня н. р. постанови про затвердження рекомендацій парламентських слухань думки народних депутатів розійшлися і постанова того дня не була ухвалена.

Висновок-заспокоєння щодо суперечливого резонансу

Неоднозначну реакцію викликало виголошене на парламентських слуханнях міністром МНС ось це повідомлення. Дослівно сказане ним: **«Протягом 2008 року було здійснено дозиметричну паспортизацію 2130 населених пунктів 12 радіоактивно забруднених областей. Результати паспортизації свідчать, що на цей час 332 населені пункти, віднесені до зон радіоактивного забруднення, за радіологічними показниками можуть бути виведені за їх межі, а 431 населений пункт може бути переведено із однієї зони до іншої».**

Та за кілька днів виникла буря невдоволення цим висловом. Окремі політики і деякі ЗМІ розцінили його як намір МНС і Кабінету Міністрів переглянути зони, назвали цей крок безвідповідальним тощо.

Слід констатувати: згідно з чинним законодавством зміна меж радіаційно забруднених територій — це компетенція винятково Верховної Ради України. Відповідне рішення вона може прийняти лише за поданням місцевих громад.

А довільне коментування вислову міністра є не що інше, як політизація надто складних і суспільно резонансних чорнобильських питань. Намагання виставити себе справжніми захисниками чорнобильців і заробити собі певні дивіденди напередодні очікуваних виборів до Верховної Ради і Президента України.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Ввели Промисловий комплекс поводження з твердими радіоактивними відходами (ПКПТРВ)

P. S. ***Коли цей матеріал вже було підготовлено до друку, стало відомо, що (вчора, 24 квітня) у Чорнобильській зоні відбулася передача українській стороні добудованого Промислового комплексу поводження з твердими радіоактивними відходами.***

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Підготовка провідних вітчизняних спортсменів буде профінансована у пріоритетному порядку, повідомили у Національному олімпійському комітеті України *(Укрінформ)*

У селі Товмачику, що на Прикарпатті, на території Коломийської виправної колонії №41 у лісопильному цеху сталася пожежа. Жертв і постраждалих немає, *повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК*

У НОМЕР

ВОЛИНЬ

Затримано контрабанду на 1,5 мільйона євро

Прес-служба управління СБУ у Волинській області повідомила, що на посту Ягодинської митниці затримано контрабандну партію одягу відомих брендів, парфумів та електропобутової техніки на загальну суму 1,5 мільйона євро. Усе це порушники перевозили трьома автобусами «Неоплан». Окрім того, в одному з автобусів серед вантажу знайдено 350 незадекларованих доларів США. Речі і валюту контрабандисти намагалися ввезти в Україну, використовуючи так звану схему «порожніх транспортних засобів». Товар і автобуси затримано. За фактом спроби контрабанди ведеться слідство.

Микола ЯКИМЕНКО.

ЖИТОМИРЩИНА

Рятувальники витягли «екстремала» з бетонного резервуара

У Новій Озерянці Олевського району рятувальникам довелося витягати 11-річного хлопця з 40-тонного резервуара для бетону. Він грався на території заводу з друзями, коли хтось подав ідею спуститися по мотузці в резервуар, висота якого близько 20 метрів. Це виявилося нескладно, а от вибратися назад він не зміг. Безуспішною виявилась і спроба друзів допомогти йому. Коли дітлахів помітив охоронець, вони втекли. Хлопець злякався ще більше, почав кричати. Директор підприємства зателефонував до райвідділу МНС. В отвір резервуара пожежна драбина не входила, тож одному з рятувальників довелося спускатися по фалу. Тільки-но любителя екстриму витягли, він утік.

Олексій КАВУН.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Ветерани УПА — проти сучасних «Криївок»

Колишні вояки УПА обурені появою кафе-барів з назвами «Криївка» (Львів) та «Бункер» (Івано-Франківськ). Вони вважають, що давати такі назви корчмам щонайменше аморально. «Криївки були вимушеним житлом чи засобом для життя і подальшої тяжкої боротьби за волю України тисячам повстанців, — пояснює у своєму зверненні голова Всеукраїнського Братства ОУН-УПА Михайло Зеленчук. — У криївках і бункерах загинуло багато славних командирів УПА і провідників ОУН. І ніхто не має права використовувати ці назви для корчми». На думку ветеранів УПА, це «гріх супроти пам'яті тисяч полеглих — йти до цих бутафорних криївок і напиватися та веселитися».

Дарина НАЗАРЧУК.

Колонія показує приклад виживання

РЕАЛІЇ

Про різноманітне меню деяких ненажер у місцях ув'язнення довелося чути не раз. А тут побачив. У Шепетівській виправній колонії № 98 **(на знімку)**. Самі засуджені вивісили на огляд колекцію, виявлену хірургами в шлунково-кишковому тракті співкамерників.

Серед сторонніх тіл — дріт різних діаметрів, елементи ложок-вилок, інші металеві предмети. Чого тільки не ковтають хлопці, щоб опинитися на лікарняному ліжку й «закосити» від праці праведної або навчання. Даремно, лікарі ставлять на ноги швидко, а прізвище того, хто проковтнув «шпагу», у списку неблагонадійних радощів в їхньому житті не додає. Але, зрозуміло, не це «ноу-хау» вирізняє установу від 192 подібних. Дивує тут інше. Цілеспрямованість співробітників, насамперед.

«Колектив підприємства ВК-98 занесено на районну Дошку Пошани», — читаю в дипломі. Колонія націлена на високі та якісні виробничі показники, які «на волі» і вдень зі свічкою не знайдеш.

Ще минулого літа у черзі за продукцією ВК біля прохідної стояли щодня майже сто 40-тонних авто. З багатьох регіонів, де, до речі, теж виробляють залізобетонні вироби й щебінь, товари народного вжитку, вироби для сільгоспмашин і механізмів. Все це й багато чого іншого — в асортименті Шепетівського підприємства. Був би замовник, а виготовити добротні тротуарну плитку, торговельні вагончики, залізобетонні опори, вулики, мило, пам'ятники тут завжди готові. Для цього на території колонії є все: потужний кар'єр, відповідні технологічні лінії, устаткування. А найголовніше — кваліфіковані фахівці, частину з яких готують у професійно-технічному училищі при колонії.

Шепетівська виправна — найбільша за територією, одна з найкращих пенітенціарних установ України. Із 63 гектарів — 45 тут займає промзона.

ЦИФРИ

Торік у ВК-98 випущено продукції на 12,4 мільйона гривень (146,2 відсотка від плану), реалізовано на 12,3 мільйона (139,6 відсотка). Середній щомісячний заробіток засудженого — 358,3 гривні, продуктивність праці — 27,6 гривні за годину, 4600 гривень — за місяць. У колонії працює 457 співробітників і вільнонайманих, утримується 1340 засуджених.

Так докладно розписую ВК, щоб показати, яким величезним багатопрофільним комплексом управляє полковник внутрішньої служби Леонід Антименюк. І його дружна команда. Керувати непросто. І річ не тільки в контингенті — в установі середнього рівня безпеки відбувають покарання вбивці, ґвалтівники, бандити, грабіжники, злодії, хулігани (...), котрі скоїли злочин уперше. Є, на жаль, і підлеглі, які, м'яко кажучи, не дружать зі статутом, уяви не мають про стройову підготовку. Умудрився один з них трапитися на очі начальнику при мені. Леонід Петрович відреагував гідно: якби цим проблеми й закінчувалися...

Як вижити в кризовий період — ось питання. Де знайти партнера, покупця, товаром для якого завалені склади? Благо, у колонії автономне водо- і теплопостачання, пекарня, підсобне господарство (теплиця, корови, свині, кури, кролики, коні). Але ж без гривневих ін'єкцій віддачі не буде. Як і інша «соціалка» — банно-пральний комбінат, їдальня, клуб, гуртожитки, школа й ПТУ — все це потребує щоденного фінансування. Іти в церкву, зведену на території й просити допомоги справжньому полковникові негоже. Господь міг нагодувати одним хлібом тисячі голодних, але вчив покладатися не на милостиню, а на вудку... Іти, а не стояти, очікуючи, — у характері Антименюка.

Знайомлячись із завидною матеріально-технічною базою, солідною інфраструктурою, порядком за високим парканом, я запитав: яке начало має переважати у начальника — військового, юриста, виробничника? 39-річний Леонід Антименюк мудро уник відповіді, давши зрозуміти, що у керівника все має бути в міру. Я ж зазначу, що у полковника найміцніша жила — виробнича. Він — будівельник. А юристи, соціологи, психологи, працівники режимної служби і побуту, медперсонал лікарні — не тільки виконавчі помічники, а й енергійні, ініціативні колеги.

Разом вони домоглися вразливих успіхів, лідируючи в системі не тільки в організації виробничої діяльності, а й у створенні здорового мікроклімату в колективі, зразкових соціально-побутових умов, у культурному й спортивному житті.

НАША ДОВІДКА

Леонід Антименюк у системі з 1993-го. Після навчання у вузі й служби в армії почав роботу майстром Райковецької колонії. Потім набирався досвіду в управлінні держдепартаменту з питань виконання покарань у Хмельницькій області, після чого очолив Райковецьку ВК-78. З 2005-го — у Шепетівці. За відродження виробництва одержав звання полковника достроково. До його приходу 98-ма виробляла в середньому шість тисяч кубометрів щебеню на рік, нині — дев'ять тисяч на місяць.

Особливої розмови заслуговує кінологічна служба, яка не знає рівних у регіоні, дільниця соціальної реабілітації, спорткомплекс, приміщення психоемоційного розвантаження, кімнати для тривалих побачень, бібліотека... Одне сказати: начальник колонії не пам'ятає, коли до нього на прийом приходили засуджені зі скаргами на погані умови утримання або «нестатутні» відносини контролерів...

До речі, цікаво, як справи з дотриманням прав ув'язнених в інших колоніях, зокрема, у Вінницькій. Шепетівка, вважаю, може бути прикладом, про Вінницю цього не скажеш. Але це окрема розмова...

Іван ІЛЛЯШ.

Хмельницька область.

Фото автора.

Бомжів тимчасово «прописали» в лікарні

Кілька місяців у Донецьку вирішується доля двох чоловіків без визначеного місця проживання, яких узимку підібрала на вулиці «швидка допомога». Із переохолодженням та обмороженням кінцівок нещасних привезли до міської лікарні № 16. Стопи ніг обом довелося ампутувати. Після лікування медики повинні були виписати пацієнтів. Але куди?

— У Донецьку є притулок для осіб без певного місця проживання, який приймає таких людей і допомагає з оформленням документів. Але він бере лише здорових підопічних, — пояснила провідний спеціаліст обласної організації товариства Червоного Хреста України Ірина Мітченко. — Ці ж люди фактично стали інвалідами, хоча і не мають відповідних довідок. Тому наша районна організація взялася за вирішення проблеми.

Один із чоловіків — уродженець Донецької області, другий — Київської. Вдалося відшукати колишню дружину першого із пацієнтів та його брата в Амвросіївці Донецької області. Є домовленість, що уродженця шахтарського краю прийме хоспіс на околиці обласного центру. Щодо «киянина», то Червоний Хрест знайшов гроші, аби відправити його потягом до рідних місць, і домовився з колегами, які погодилися влаштувати нещасного. Зупиняє відсутність у обох паспортів і необхідність оформлення довідок — без «папірців» до казенних закладів не беруть. «Керівник нашої районної організації шукала гроші, аби надати належного вигляду цим чоловікам, щоб сфотографувати їх на паспорт, — додала Ірина Мітченко. — Обійшла кілька перукарень, але за десять гривень ніхто не погодився поголити і підстригти таких клієнтів». Поки що підопічні благодійної організації перебувають у лікарні в очікуванні своєї долі.

Служба розшуку рідних діє в обласній організації товариства Червоного Хреста України давно й активно. Крім того, працює служба патронажних сестер: 128 її співробітників обслуговують до 8 тисяч осіб на рік. Це переважно самотні люди похилого віку (для них теж намагаються розшукати родичів), інваліди, які не мають можливості виходити з квартири. Крім призначень лікаря, медсестри надають соціальний супровід: оплачують комунальні послуги, роблять покупки, ведуть листування із рідними, відстоюють інтереси підопічних в органах влади. «Налаштовуємо своїх працівників на те, що немає питань, які б ми не могли вирішити», — запевняє керівник патронажної служби Наталія Кузнєцова.

Обласна організація товариства Червоного Хреста України днями розпочала збирання коштів і матеріальних цінностей для допомоги хворим на туберкульоз. Скриньки для грошей виставлені у великих супермаркетах. Крім того, підприємці допомагають продуктами, предметами гігієни тощо. Зібране розподілять між хворими і членами їхніх сімей. Адже для успішного лікування потрібне різноманітне і повноцінне харчування. Тому в товаристві запроваджено систему продовольчих наборів, які отримують хворі на туберкульоз підопічні кожні два тижні.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

«Якби нині оживили мумію і вона вдихнула наше повітря, то одразу померла б»

Так напівжартома-напівсерйозно каже відомий прикарпатський вчений Олег Адаменко

ЦІКАВИЙ СПІВРОЗМОВНИК

Він знає, що каже, бо останні 20 років свого життя опікується проблемами екології. І вважає, що ми недооцінюємо загрозу людству з цього боку, інакше не фінансували б цю галузь за залишковим принципом. Це настільки обурює науковця, що він має намір назвати свою чергову книжку «Антисофія». «Є таке поняття, як філософія. Так ось усе, що в нас робиться нині, — це «антилогіка», «антисофія», — впевнений вчений. Чи справді у нас є причини хвилюватися за здоров'я своє і своїх дітей, та ще й на Прикарпатті — в регіоні, який має начебто всі чинники (гори, ліси, річки), щоб почуватися у цьому плані безпечно?

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Олег АДАМЕНКО — директор Державного інституту екологічного моніторингу, професор Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу, доктор геолого-мінералогічних наук, лауреат Державної премії СРСР в галузі науки і техніки, академік державної Академії екологічних наук України, Української нафтогазової академії, Академії наук технологічної кібернетики України, Міжнародної академії наук, технологій та інжинірингу, член Наукового товариства імені Т. Шевченка, нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня. Очолює наукову школу раціонального використання і захисту природи.

Людина має знати, в якому середовищі живе

— Останні грунтовні дослідження всіх середовищ міста Івано-Франківська (води, повітря, рослинності, захворюваності) наші вчені робили у 2001—2002 роках, — **розповідає Олег Максимович**. — Цей так званий екологічний аудит міста проводився за кошти Світового банку (наш проект серед майже півтисячі інших виграв спеціальний грант). Висновки тих досліджень ввійшли до книжки «Екологія міста Івано-Франківська». Якщо буде розроблятися новий генплан обласного центру, хотілося б, щоб вони були враховані. Тодішня міська влада обіцяла це зробити, однак руки до генплану в неї не дійшли. А нинішня начебто хоче розробити для Івано-Франківська екологічний паспорт. Та для цього ті дані треба вже освіжити, бо з часу наших досліджень минуло вісім літ. Зауважу, що перший екологічний замір у місті ми робили 1991 року, другий — 2001-го, а нині могли б провести третій, після якого вже можна було б говорити про моніторинг змін, які відбуваються в навколишньому середовищі, а не лише про одноразові заміри.

— Що показали ті дослідження? Адже навряд чи відтоді екологічна ситуація змінилася на краще.

— Головний висновок був однозначний: екологічна ситуація в місті погіршується. Захворюваність пішла вверх у всіх без винятку 12 екологічних мікрорайонах, на які умовно поділений обласний центр. Скажімо, Київський інститут ботаніки, який був задіяний у проекті, дослідив 15 тисяч дерев на території Івано-Франківська і з'ясував, що 57 відсотків із них перебуває в ненормальному стані за своїми фізичними показниками: захворюваністю кори, гілок, стовбурів тощо. Усі ці дерева мали б підлягати заміні, бо не лише самі хворі, а й передають свої болячки іншим. У книжці вміщено також карту геопатогенних зон міста. На жаль, наша офіційна наука заперечує їх наявність, стверджує, що таке явища у природі нема. Однак коли ми чогось не знаємо і не можемо пояснити, то це ще не означає, що воно не існує. Геопатогенні зони є. І за кордоном у багатьох генпланах міст вони давно враховуються. На згаданій карті можна знайти свій будинок і побачити, розташований він у геопатогенній зоні чи поза нею.

— Але що, крім психологічного тиску, дає людині це знання, якщо вона не має змоги переселитися за межу такої зони?

— Гадаю, кожна людина має право знати, в якому середовищі вона живе і які чинники впливають на її самопочуття. Принаймні розуміти, що коли вона живе в цій зоні, то повинна раз в рік протягом місяця проходити релаксацію в іншому місці, щоб скинути із себе накопичену негативну енергію. Такій людині треба виїхати за межі зони, чи то в Яремче, чи в Сочі, хоча краще відпочивати у своєму регіоні.

СЛОВНИЧОК

***Геопатогенні зони** — локальні аномалії, що справляють негативний вплив на людину. Результатом перебування в них може бути погіршення самопочуття і серйозні хвороби.*

З мобільним нашестям потрібно щось робити

— А чи спричиняють загрозу для прикарпатців електромагнітні чи магнітні поля?

— Саме магнітне поле, яке викликається певними об'єктами на глибині, не є небезпечним для людини. Та якщо ви живете в негативному полі, а їдете на роботу в позитивне, і так щодня, то, звичайно, це може бути небезпечно для здоров'я. У нашій книжці є карта магнітних полів на території Івано-Франківська. Щодо мобільних телефонів і їх впливу на наш організм, то з цим нашестям, безперечно, потрібно щось робити. Бо сьогодні всілякі акції дають змогу нашим дітям безкоштовно говорити по мобільнику досить тривалий час, і це далі більше поширюється. Якісь обмеження тут, звичайно, потрібні.

— Нашу екологію руйнує і сміття. Чому ми ніяк не дамо йому ради?

— Пригадую, колись наших депутатів возили за кордон подивитися на сміттєпереробні заводи, на які покладалися великі надії. Однак ця справа в нас не пішла. І проблема тут, думаю, в нас самих, нашій психології. Адже для того, щоб організувати роздільне збирання сміття, треба мати на кухні 3—4 окремі відра і потім виносити їх у відповідний контейнер. Оце й усе. У багатьох країнах ця нехитра справа йде, в нас — ніяк. Чомусь це надто складно для наших громадян на психологічному рівні. Якщо ж весь непотріб скидати докупи і сортувати сміття на заводах, то там виникатиме багато проблем. Отож сміття, яке могло б бути джерелом вторинної сировини тощо, в нас не використовується.

«Ми досі не знаємо своїх ресурсів»

— Україну весь час переслідує енергетична криза. Тож нині йде мова про пошук альтернативних джерел енергії. На території Прикарпаття є багато горючих сланців. Чи не можна було б їх підключити до розв'язання цієї проблеми?

— Запаси горючих сланців у Карпатському регіоні й справді великі — мільярди тонн. І багато разів вони вже оцінювалися на предмет використання їх як альтернативного палива. Звичайно, вони можуть горіти, скажімо, у ватрах. Але якби ми їх почали промислово розробляти, то перетворили б Карпати на велетенські рови. Тож геологи ставляться до цього негативно.

— А як ми із своїми запасами корисних копалин почуваємося серед інших держав?

— Україна посідає 6—7-ме місце у світі за запасами корисних копалин. Стосовно нафти і газу, то в нас їх не дуже багато. Втім, ми досі достеменно не знаємо своїх ресурсів, бо вміємо бурити чужими румунськими верстатами лише на глибину 6,5 кілометра. Та й наші геологи, геохіміки теоретично полічили, що глибше 10 кілометрів не може бути ні нафти, ні газу. Тим часом в Ірані пробурили свердловину на 12 кілометрів і виявили величезне родовище нафти. Азербайджан запросив до себе американців, і вони Південний Каспій так «роздраконили», що країна нині має досить великий видобуток нафти. Казахстан, зокрема півострів Мангишлак, де томився наш Тарас Шевченко, і сусідні території мають багато нафти. Казахстану нині потрібно 8 мільйонів тонн нафти для його потреб, а він спокійно може добувати 30 мільйонів. Звичайно, це не Саудівська Аравія і не Кувейт, але країна може на цьому доволі швидко розбагатіти. Ми поки що не можемо оцінити в цьому плані ні острів Зміїний, ні перспективи видобутку нафти в Керченській затоці. Політична боротьба, яка точиться в Україні, не приваблює інвесторів і заважає розвитку країни.

СЛОВНИЧОК

***Горючі сланці** — тверді горючі корисні копалини, осадові (глинисті, вапнякові та піщанисті) гірські породи карбонатно-глинистого, глинистого або кременистого складу. Як правило, це рештки найпростіших водоростей.*

— Як ви думаєте, на чому б нині найшвидше могла розбагатіти наша країна?

— Україна могла б швидко піти вперед, якби організувала на українському кристалічному щиті видобуток золота, срібла, всіляких благородних металів, дорогоцінного каміння, що могло б стати досить вагомим внеском у бюджет нашої держави. Запаси золота у нас великі. Вони залягають на глибині 100—200 метрів в Одеській, Кіровоградській областях. Але поки що взяти їх звідти важко, бо на це потрібні великі кошти. Знову-таки могла б виручити сільгосппродукція. Якщо поділити площу всієї ріллі на кількість населення в Україні, то отримаємо 0,7—0,8 гектара на кожного з нас. Світова норма становить 0,24 гектара на людину. Тобто ми маємо ріллі в 3—4 рази більше норми. Це означає, що теоретично в нас не може бути голоду. Сільське господарство — це те, що може швидко дати віддачу. Ринок нині заповнюють генетично модифіковані продукти. Але збільшується і кількість людей, які хочуть їсти традиційну, екологічно чисту їжу. І тут Україна могла б себе показати. Адже ця продукція на світовому ринку втричі дорожча за звичайну. Тож моя думка: Україна найбільше могла б узяти із землі. І то дуже швидко.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Депутат врятував від вогню ліс

У той день депутат Вінницької районної ради, заступник головного лікаря районної лікарні Валерій Щербань **(на знімку)** на своєму обійсті у селі Якушинці чіпляв на дереві шпаківню. З висоти побачив пожежу в лісі. Сів у власне авто і поспішив гасити вогонь.

— В урочищі Христикове горіла трава, вогонь підійшов до крайніх сосон і вже «лизав» кору, — каже Валерій Щербань. — Тим деревам більше тридцяти років. Їх садили мій батько і двоюрідний брат. В урочищі переважно хвойні породи.

Приблизно через годину вогонь вдалося приборкати. Однак у деяких місцях він знову розгорався. Остаточно впоратися з бідою допомогли пожежники, яких Валерій Щербань викликав зі свого мобільного.

— Це не простий ліс, — уточнює співрозмовник. — Ми ініціювали створення в ньому ландшафтного природного заказника місцевого значення. Вінницька районна рада прийняла таке рішення. Сесія облради підтримала ініціативу і постановила створити заказник. Документ облради датовано 1 червня 2006 року. Однак заказник досі не створено.

Під час пожежі найбільше постраждали рослини у лісовому яру. Як пояснив співрозмовник,

там ростуть рідкісні трави — живокіст, чебрець, мати-й-мачуха, лікарські рослини. Гніздяться птахи-зимородки, бугай болотний, лелеки. Ліс унікальний ще й тим, що за роки його існування не проводили рубки деревини. «Це спричинено тим, — пояснює пан Валерій, — що на цьому місці стояла ракетна частина. Крім солдатів, ніхто більше не мав права з'являтися у лісі».

За словами депутата, наступного дня у тому самому лісі зайнялася ділянка молодих однорічних дубів. На жаль, дерева не вдалося врятувати.

— Це урочище поки що залишається нічийним, — пояснили в обласному управлінні охорони навколишнього природного середовища. Коли ліс передавали підприємству «Облагроліс», ділянка урочища Христикове, чомусь не ввійшла до переліку.

В управлінні запевнили, що матеріали про пожежу передадуть до прокуратури. Щоб шукали зловмисника. Однак поки що жодного палія лісів ніхто не спіймав за руку.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото автора.

...Те, що не має ціни

Метою Всеукраїнської акції «Майбутнє лісу в твоїх руках», яка вже два тижні триває на Полтавщині, є залучити молодь до відтворення лісів, поінформувати громадськість щодо збереження біорізноманіття, збалансованого й екологічно безпечного розвитку лісового господарства. У рамках акції на базі ДП «Полтавський лісгосп» відбувся прес-тур за участю представників обласної преси.

Стартували кореспонденти з Борівського лісорозсадника, де працівники готували до садіння сіянці сосни. Викопаний з теплиці площею 600 кв. м садивний матеріал лісівники завбачливо обробляли спеціальним розчином, щоб урятувати його від шкідників. Директор Полтавського лісгоспу Олександр Холодний розповів про переваги вирощування посадкового матеріалу в теплицях, адже там фахівці можуть контролювати температуру, швидкість і якість росту сіянців, до того ж вихід посадматеріалу більший та й, як доводять дослідження, приживлюються сіянці краще.

Наступним етапом стало садіння нових лісів на території Черкасівської сільської ради за участю учнів Терешківської середньої школи. Діти вправно орудували мечем Колесова, майстерно висаджували сіянці сосни, дуба червоного, берези. Кореспонденти, голови районної і сільської рад теж прагнули виправдати напис «Я садив ліс» на своїх кепках, виданих лісівниками.

Голова Полтавської райради Олександр Яковенко повідомив, що цього року для заліснення з місцевого бюджету виділено 98 тисяч гривень, і додав: «Ми й надалі допомагатимемо нашим лісівникам, бо те, що вони роблять, — те, що не має ціни».

На запитання до школярів: «Що спонукає вас брати участь у садінні дерев?», один із восьмикласників відповів: «Це ж так приємно знати, що і я власноруч садив дерева. По-моєму, цим можна пишатися».

Потім у селі Грекове учасники акції спостерігали за механізованим садінням лісу на землях запасу, де працювало шість потужних посадмашин. Михайло Форост, в. о. голови Чутівської райдержадміністрації, розповів, що ці землі — малопродуктивні для сільського господарства, а допускати заростання їх бур'янами — не по-господарськи, тому тепер тут ростиме ліс. Для поліпшення екологічної ситуації краю та підтримання біоценозу цього року в Чутівському районі планується посадити 165 га нового лісу, понад 100 га уже успішно заліснено. «Приємно те, — каже Михайло Форост, — що в роботі задіяні люди з біржі праці, тобто хоч і тимчасово, але вони мають роботу. А ще в садінні й подальшому догляді за молодими лісами активну участь беруть учні загальноосвітніх навчальних закладів, зокрема з Новокочубеївської школи».

Фінішною прямою для учасників прес-туру став Полтавський обласний ліцей-інтернат для обдарованих дітей із сільської місцевості імені А. Макаренка. Там випускники на чолі з директором ліцею Валерієм Шульгою заклали пам'ятну алею, посадивши розкішні ялинки.

Марина ХАРИТОНОВА.

Полтавська область.

БЕЗ КОМЕНТАРІВ

У країну завозять непридатне для вживання м'ясо

Працівники Головного управління боротьби з організованою злочинністю (ГУБОЗ) МВС України викрили діяльність організованого злочинного угруповання, яке налагодило канал контрабандних поставок неякісного м'яса і м'ясної продукції в усі регіони країни.

Спочатку представники оперативної служби затримали в Запоріжжі дві вантажівки з курячим фаршем невідомого походження, без відповідного маркірування і ветеринарних документів. 42 тонни фаршу було завезено в Україну контрабандним шляхом по морю. Його планували реалізовувати приватним підприємствам з використанням підроблених документів. Експертиза показала, що згадана продукція не відповідає державним стандартам і її не можна вживати навіть після промислової переробки. За даним фактом порушено кримінальну справу.

Крім того, на підставі матеріалів ГУБОЗ МВС України порушено кримінальну справу за ознаками злочину, передбаченого ч. 1 ст. 366 (службова підробка) КК України стосовно посадових осіб одного з державних підприємств, які внесли в сертифікат відповідності завідомо неправдиву інформацію про термін зберігання м'ясної продукції. Завдяки підробленим документам зловмисники завезли на територію України 40 тонн непридатної для споживання продукції, яка може завдати серйозної шкоди здоров'ю людини.

Під час подальшого розслідування оперативники викрили ще один канал контрабандних поставок в Україну м'ясної продукції. Учасники згаданого злочинного угруповання — посадові особи одного з пунктів Державного ветеринарно-санітарного контролю і нагляду на державному кордоні та транспорті — підробили ветеринарні сертифікати. У такий спосіб зловмисники в рефрижераторних залізничних вагонах завезли з однієї з прибалтійських держав на митну територію України 210 тонн неякісного м'яса птиці американського виробництва. Весь контрабандний товар вилучено.

Мобільних операторів зобов'язали розкривати повну вартість послуг

Голова Національної комісії регулювання зв'язку Сергій Колобов повідомив, що НКРЗ зобов'язала операторів мобільного зв'язку нічого не приховувати від своїх абонентів. За його словами, нині оператори не в повному обсязі інформують про реальну вартість послуг, зокрема, розважальних.

Він відзначив, що в рекламних повідомленнях оператори вказують вартість послуги за хвилину розмови з ПДВ, але без відрахувань до Пенсійного фонду. Дані наводять швидко і дрібним шрифтом, тому люди не завжди можуть оцінити реальну вартість послуги. У НКРЗ надходить багато скарг від абонентів з цього приводу, **повідомляють «Українські новини»**.

Там, де вічний спокій

Про що можна довідатися на цвинтарях перед поминальними днями

ДЕЛІКАТНА ТЕМА

Хоч як парадоксально це звучить, але директор Житомирського комунального підприємства «Комбінат спеціалізованого обслуговування» Василь Ганченко був би не проти, якби значна частина житомирян ніколи не приходила на кладовища. Це ті, для кого «культурні розваги» зводяться сьогодні до дикунської поведінки серед надмогильних пам'ятників. Та й узагалі слова «а на цвинтарі все спокійненько» з відомої пісні не зовсім відповідають реаліям. У місць вічного спочинку теж є свої проблеми, про які варто згадати перед поминальними днями.

Фактори природні...

Корбутівське кладовище, де ховають нині тих жителів Житомира, які закінчили свій земний шлях, то постійний головний біль міської влади. В минулі роки не раз лунали тривожні попередження: ще місяць-два — і покійників не матимуть куди везти, бо просто ніде буде копати могилу. На щастя, нині, доклавши чимало зусиль, хоч цієї проблеми позбулися. Вільні чотири сектори — кожен на 800 місць. А з урахуванням того, що в останні два роки намітилася тенденція до зниження смертності, то принаймні в найближчі три роки проблем з похованням не повинно бути. Але в яку кругленьку суму це обходиться!

Річ у тім, що на території, яку свого часу відвели під цвинтар, не можна просто так узяти й викопати яму. Бо тоді труну доведеться опускати у... воду. Отож сюди завозять пісок, насипають його товстим шаром. Щороку на це виділяється понад два з половиною мільйони гривень. Можуть запитати: чи не простіше перенести кладовище в інше місце? Але вся справа в тому, що нікуди. Чомусь кілька останніх десятиліть міське керівництво не задумувалося над тим, що межі Житомира треба розширити. А не зробили цього в ті часи, коли достатньо було попросити команди з Києва — і довколишні села потіснилися б, то тепер це перетворилося на вкрай складну проблему: сільради не погоджуються. У межах міста нині навіть ніде вести масову житлову забудову для живих...

> Така висока вартість благоустрою території не впливає на тарифи: похорон за найнижчим розрядом обходиться для родичів покійного в 734 гривні.

Така висока вартість благоустрою території не впливає на тарифи: похорон за найнижчим розрядом обходиться для родичів покійного в 734 гривні. Сюди входять транспортні послуги, домовина, хрест і копання могили. Але реалії змусили подумати про зростання доходів. Так з'явився свого роду елітний сектор. Якщо є люди, які платять за домовину не 300, а 5 тисяч гривень, то вони згодні викласти дві з половиною тисячі за спеціально облаштовані два місця.

Корбутівське кладовище в народі давно прозвали Дружбою. Просто раніше ховали, зокрема, на Польському, Російському, Єврейському цвинтарях. А тепер покійників не ділять за національністю.

На закритих кладовищах — свої проблеми. Навряд чи ті, хто колись садив там дерева, задумувалися над тим, що вони колись розростуться, постаріють, а в нащадків від цього голова болітиме. Те, що зрізати їх узагалі дуже дорого, ще півбіди. Але як між поховань заїхати спецтехнікою? А падаючи, дерева завдають непоправних руйнувань пам'ятникам.

...і людські

Та найбільше проблем створюють самі люди, хоч для них такі місця мали б стати найсвятішими.

— Значна частина молоді деградує, — якось дав рішучу оцінку Василь Ганченко. Він ніяк не може зрозуміти, чому для декого цвинтар — це місце розваг і пиятики. І не завжди все обмежується купами сміття, порожніх пляшок, недопалків, шприців. Напившись, такі «відвідувачі» трощать пам'ятники. І навіть, бувало, грабували літніх людей, які приходили навідати могили своїх близьких.

> Охороняти кладовища дуже складно. На Корбутівці, де 55 гектарів старого і вже 30 гектарів діючого цвинтаря, у зміну працює тільки три сторожі.

Польське кладовище взагалі стало місцем проведення вільного часу молодими мешканцями мікрорайону.

Ще одна проблема — бомжі, які перетворюють склепи на старих цвинтарях на місце свого проживання. Вихід бачать один: закладати входи цеглою чи бетонними блоками. Але кінчається все тим, що ту кладку розбирають.

А скільки вже писано про тих, хто приходить на цвинтар добувати метал! Виявляється, серед них не тільки звичайні алкоголіки, які заради горілки готові що завгодно в металобрухт здати. Один із тих, кого вдалося спіймати на гарячому, виявився приватним підприємцем, який використовував нержавіючу сталь для виготовлення деталей автомобілів.

Охороняти кладовища дуже складно. На Корбутівці, де 55 гектарів старого і вже 30 гектарів діючого цвинтаря, у зміну працює тільки три сторожі. Зрозуміло, що встежити за всім, особливо вночі, надто важко.

Підтримувати порядок теж непросто. На 10 кладовищ обласного центру лише 18 штатних прибиральників. Трохи виручає те, що на громадські роботи присилає безробітних центр зайнятості. А ще тут працюють водії, які відбувають адмінпокарання за керування автомобілем у нетверезому стані. Між іншим, зізнаються, що це діє більше, як штраф, особливо коли доводиться прибирати біля могил, де з тексту на пам'ятнику видно, що людина загинула в ДТП.

Втім, коли постояти біля місць вічного спочинку, можна переконатися, що слова «автомобіль» і «цвинтар» мають і несподіваний вимір: між могил раз у раз проїжджають круті іномарки. Але ж хоча б тут, де час завмирає назавжди, можна було пройтися неспішно, задуматися над тим, що час невблаганний, що людина, яка припинила своє земне існування, ще продовжує жити в пам'яті людей. Якщо, звичайно, залишила на землі добрий слід.

Але хіба здатний на це той, хто не шанує пам'ять предків?

Олексій КАВУН.

Житомир.

Фото автора.

З ІСТОРІЇ

В Україні традиція поминального тижня, другого після Великодня, поширена майже повсюдно. Найбільш відомою є церковна назва — проводи. В старих літописах на означення цієї традиції вживається інше слово — Радуниця (з наголосом на першому складі). В сучасних народних звичаях, як стверджують дослідники, воно зустрічається рідко. В районах Київщини та Чернігівщини, суміжних з Білоруссю, цю традицію називають Радовниця (наголос теж на першому складі). Значно відоміші такі регіональні назви, як гробки, поминки, могилки.

Традиція вшановувати померлих походить з язичницької доби і пов'язана з давнім культом предків. В давні часи люди не виокремлювали себе з навколишньої природи. Спостерігаючи, як воскресає навесні природа, як проростає кинуте в землю зерно, живі бажали воскресіння і своїм померлим родичам. Приходячи до їхніх могил, споживали здебільшого коливо (зерно пшениці з медом), яке в усіх обрядах є символом воскресіння. Качаючи писанки по могилках, прагнули закладену в яйці життєву силу передати померлим. Назви Радуниця, Радовниця походять від слів «рід», «радіти». Етнографи відмітили, що на Поліссі збереглося більше архаїчних рис — зокрема, не можна сумувати, щоб не «псувати настрою» померлим. На це вони звернули увагу не випадково. Після прийняття християнства церква засуджувала звичай відзначати Радуницю, але завадити цьому була не в змозі, тому запровадила християнську традицію, зводячи все до поминання померлих родичів, а будь-які веселощі засуджувалися. Згідно з цими настановами, прийшовши на цвинтар, треба помолитися про упокій душі померлого, запросивши священика. При цьому запалити свічки, як символ молитви і надії на загальне воскресіння. А от їсти і пити на кладовищі неприпустимо, оскільки це пережитки язичницького минулого. Їжу треба не залишати біля могил, а віддавати тим, хто цього потребує, наголошують служителі церкви.

До смерті довела застуда?!

Людмила Савільян, 19-річна студентка Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка, в лютому цього року святкувала заручини, а в березні юної нареченої не стало... Смерть дівчини потрясла місто.

Боялася «назбирати» пропусків

Як свідчать однокурсниці, Люда за декілька тижнів до смерті хворіла на ГРВІ, хворобу переносила на ногах. Потерпала, що якби залишилася на кілька днів удома, довелося б усі пропуски відробляти, інакше можуть не допустити до іспитів. Навчалася вона непогано, була сумлінною в усьому. До того ж багато інших людей переносять застуду на ногах, і, нічого, одужують. Хто ж знав, що саме Люду підстерігає найжахливіше?!

Хвороба ускладнилася, і юнці різко стало зовсім зле. Поки що є попередній висновок паталого-анатомічної експертизи. Згідно з ним, смерть настала в результаті вірусної пневмонії, що ускладнилася синдромом дисемінованого внутрішньосудинного згортання крові (ДВЗ). Однак медики очікують надходження всіх аналізів.

Більшість лікарів твердять, що медицина була у випадку з померлою студенткою безсилою. Для більшості простих людей це звучить дивно, адже нині живуть і зі злоякісними пухлинами, й зі СНІДом, з тяжкими хронічними недугами доживають до поважного віку. А тут життя обірвалося в 19 років... І, здається, вагомих причин на те й не було.

НАША ДОВІДКА

Пневмонія — гостре інфекційне захворювання легень, переважно бактеріальної етіології. Крім інфекційної, існує пневмонія вірусного походження. Найчастіше збудниками вірусної пневмонії є віруси герпесу, грипу, аденовіруси, цитомегаловіруси. Захворювання починається непомітно, з головного болю, лихоманки, температура не перевищує 38 градусів С і тримається два—п'ять днів. Відзначаються симптоми риніту, часто спостерігається гіперемія гортані, болі в горлі, кон'юнктивіт, захриплість голосу, сухий кашель (або з виділенням невеликої кількості слизисто-гнійної мокроти), біль в області грудей. При аускультації прослуховуються вологі хрипи. При лікуванні пневмонії препарати призначаються в залежності від збудника, що викликав захворювання, супутньої патології, ступеня важкості перебігу захворювання, віку пацієнта та багатьох інших показників.

Мати дівчини, Світлана Іванівна, переконана, що її доньку ще можна було врятувати. За її словами, коли останнього ранку життя її дитини на виклик прибула «швидка», лікарі не зауважили чогось украй небезпечного, зробили укол, порадили давати жарознижувальні препарати, вигріватися. Висока температура після ін'єкції спала. Але невдовзі знову підскочила. Подзвонивши на «швидку», мати отримала пораду давати хворій аспірин. Лікарі на виклик вирішили не їхати, каже Світлана Іванівна, мовляв, на те немає потреби.

У медицині, як ніде, багато різних думок. До прикладу, популярна у москвичів багатопрофільна клініка «Ваше здоров'я» поширює таку інформацію щодо вірусної пневмонії:

«Ця хвороба не піддається лікуванню антибіотиками. Як правило, вона розвивається повільно, її ранні симптоми нагадують симптоми звичайної застуди. Вірусна пневмонія рідко призводить до смерті. Зазвичай хворому призначають постільний режим, аспірин та засоби від кашлю».

КОМЕНТАР ФАХІВЦЯ

Начальник управління охорони здоров'я міськвиконкому Юрій Пливанюк:

— При грипі, ГРВІ не слід давати хворому нестероїдні протизапальні, жарознижувальні препарати. Той же аспірин, як відомо, має властивість розріджувати кров, що при згаданих захворюваннях може стати причиною кровотечі.

Чи не вперше на європейській території з вірусною пневмонією зіткнулися в 2003 році. Із Сінгапуру до Франкфурта-на-Майні прилетів літак, до якого одразу помчали карети з червоними хрестами. Усіх 155 пасажирів було оглянуто, бо на борту перебував пацієнт із рідкісним інфекційним захворюванням легень. Хворого, лікаря та двох жінок, які його супроводжували, було негайно доставлено в закрите інфекційне відділення Університетської клініки Франкфурта-на-Майні. Експерти, коментуючи подію, назвали інфекцію дуже небезпечною. У країнах Південно-Східної Азії в той час швидко поширювалася ця ще невідома форма пневмонії. Уряди Сінгапуру та Тайваню звернулися до своїх громадян із проханням відмовитися від поїздок у Китай, В'єтнам і Гонконг, де було зафіксовано найбільшу кількість захворювань на вірусну пневмонію. Нині лікарі досить часто серед діагнозів летальних випадків називають саме цю хворобу.

...Стан доньки Світлани Савільян дедалі погіршувався. Їй так боліло все тіло, що вона не могла навіть лежати на спині. Металася по кімнаті, не знаходячи собі місця. А далі вирвала кров'ю. Світлана Іванівна о першій годині 55 хвилин ночі знову взялася телефонувати до «швидкої». Бригада прибула і вирішила госпіталізувати хвору. Але клінічна смерть настала просто в кареті з червоним хрестом. У такому стані її доставили в реанімацію. Проте вжиті лікарські заходи були безрезультатними. Менш як за годину перебування в реанімації дівчина померла.

«Дитину не поверну, але не змирюся з байдужістю»

Нині мати покійної намагається довести лікарям, що вони зігнорували виклик. Для підтвердження вона взяла роздруківку дзвінків із домашнього телефону. У ній дзвінок о 20.19 на номер «103» справді зафіксовано. У журналі «швидкої» такий запис відсутній. «Таке можливо, — пояснює головлікар станції, — якщо людина звертається за консультацією». Однак убита горем мати наполягає, що вона таки просила лікарів прибути за їх домашньою адресою. У її житті це вже друга фатальна «пневмонія», що забирає найрідніших людей. Коли Людочці, доньці від першого шлюбу, яку жінка ростила сама, було дев'ять років, помер її вітчим, який замінив дитині батька. «Тут, у місті, медики ставили йому діагноз: пневмонія. Відповідно й лікували. Але чоловіку тільки гіршало. Тоді я повезла його в Хмельницький. Там мене запитали: «Де ви були раніше? У нього рак. Якби приїхали на початку хвороби до нас, то він ще б пожив».

Світлана Іванівна віднесла заяву в міську прокуратуру. Не змогла одразу ж додати копію свідоцтва про смерть доньки — занедужала сама. Розповідає: «До мене приїздили, просили не порушувати справи, мовляв, усе одно цим дитину не поверну. А я думаю: треба. І люди так кажуть. Людин наречений мене підтримує. Ось приїхав хлопець до нас якраз на свій день народження. Він тепер, як сирота, без Людочки».

Вихідні у милосердя

Дехто із сусідів покійної (у цьому мікрорайоні один одного люди знають, як у селі) пояснює відмову медиків прибути на виклик до квартири Савільянів тим, що того дня був якраз святковий вихідний. Але ж «швидка» вихідних не має...

Зовсім недавно з черствістю людей у білих халатах довелося зіштовхнутися особисто й мені. Хоч ця історія ніяк не може бути паралеллю до трагедії Люди Савільян. Зайшовши у справах до міськвиконкому, я затрималася біля ксерокса. І тут у вестибюль вступила літня жінка, яка ледве пересувала ноги, попросила посадити її та намочити холодною водою хустинку. «Я впала на вулиці, — пояснила, — і ось як сильно забилася...» І вона відкинула пасмо волосся зі скроні та відкрила велетенську гематому розміром з яблуко. Працівниця ксероксу, прибиральниця та я, побачивши це забите місце і зауваживши стан жінки, кинулись одразу телефонувати до «швидкої». Перший дзвінок і розмова обірвалися на кількох словах, мене попросили ще раз передзвонити, бо нібито нічого не чути. А далі трубку піднімали і одразу кидали. «Може, це щось із вашим апаратом?» Спробувала телефонувати з кабінету цілодобової служби 005. Картина та сама. Може, в них обідня перерва? У виконкомі вона якраз тривала. Але ж станція працює по змінах! Які там перерви? Хвилюючись, набрала мобільний номер одного з лікарняних посадовців. Він аж образився: «Що я маю до «швидкої», там свій головний лікар. Я ж лише прохала з його робочого телефону набрати номер «швидкої». Хіба це так тяжко?! І все ж, очевидно, саме він «пробив» мовчанку на станції. Невдовзі карета невідкладної допомоги таки приїхала, і жінку забрали до лікарні. Ніхто зі свідків цієї ситуації не став вдаватися до з'ясовувань причин гри в мовчанку на «швидкій». Ми раді були, що людині нарешті допоможуть. Дав би Бог, щоб допомогли!

Звісно, медики-професіонали менш схильні до паніки, ніж ми, прості смертні. Але, напевно, і їх спокій буває помилковим... Мама Люди Савільян у тривозі за доньку гарячково набрала замість 103 номер 102 — міліцію. Не дивно це ще й тому, що номери всіх спецслужб не так давно змінилися, а народ, звиклий в останні роки до самолікування й саморятування, не так уже й часто телефонує до них...

Віра ШПИЛЬОВА.

«Це було недавно, це було давно...»

ПОГЛЯД КРІЗЬ РОКИ

Фотознімки, зроблені в Україні в 1941—1942 рр. солдатом вермахту, до редакції «Правди України», де я тоді працював, із німецького містечка Гутерслоха більш як десять років тому надіслала його онука — Ніна Кройтцфельд. Її дідусь зафіксував своєю камерою миттєвості життя того часу і зробив позначки: «Десь на Київщині, Полтавщині, на Житомирщині, біля Малина». Ніна писала книгу про Другу світову війну і, знайшовши в сімейному архіві фото, подумала: може, хтось відізветься — якщо їх опублікувати в газеті?

І хоча були вже перебудовні роки, але пильні куратори із відповідного відділу ЦК Компартії України, які визначали, чиї військові сюжети треба «подавати», а чиї — ні, забракували матеріал як ідеологічно недоцільний. Незважаючи на те, що знімки були суто цивільними. Довелося чекати кращих часів...

Два роки тому я опублікував знімки та їхню історію — з надією, що хтось упізнає себе, своїх родичів або просто знайомих. Ніхто не відізвався: чи час невблаганно забрав життя цих людей, чи газета не потрапила на очі. Але чомусь фотографії, що залишилися в моєму архіві, не дають спокою — наче я все-таки не зробив чогось дуже важливого. А раптом усміхнена дівчина з двома косами — «Наташа з Полтавщини», як підписав солдат Кройтцфельд, чи одна з двох її ровесниць на прізвище Бріска (а може, це ім'я Пріська, популярне тоді в українських селах) ще живі? Або фото побачать родичі і розкажуть про них. Як склалися їхні долі? Можливо, це була б ще одна, дуже цікава історія...

Юрій ОВСЯННИКОВ.

Фото із сімейного архіву КРОЙТЦФЕЛЬДІВ.

Минуло 90 років з дня народження Олександра Сегаля, головного балетмейстера Київського театру оперети

27 квітня в Києві відкриється перша персональна виставка відомого іракського художника Аяда Хаяві

Відкрий для себе Тараса!

24 квітня Національному музеєві Тараса Шевченка у Києві виповнилося 60 років. На честь свого ювілею музей експонує одну з найраритетніших частин фондового зібрання музею — особисті речі Тараса.

Наталія Клименко, директор музею, каже: «Ми хочемо поділитися з відвідувачами найдорожчим, що у нас є». Вперше в історії музею люди можуть на власні очі побачити речі, якими щоденно користувався Кобзар. І кожен може відчути енергетику предметів, яких торкався геніальний поет і художник, відкрити для себе його приватний світ.

Після смерті поета його друзі й шанувальники доклали немало зусиль, щоб зібрати цей спадок докупи. Цінні речі постійно передавали з однієї приватної колекції до іншої. Їх вивезли на Урал під час Другої світової війни. Потім зберігали в різних збірках, поки вони нарешті опинилися у Києві в Національному музеї на бульварі Шевченка.

Є також рідкісна можливість побачити живописний портрет Марії Горленко, який зберігається у Харківському художньому музеї і привезений до Києва у зв'язку з ювілеєм.

Виставка відкрита до 31 травня: вівторок — неділя з 10.00 до 18.00. Каса працює до 17.00. Понеділок — вихідний.

Побачити Божих дітей

Полтавці мали щасливу нагоду тішитися виставами провідних обласних театрів, які відгукнулися на запрошення Спілки театральних діячів України та Міністерства культури взяти участь у театральному фестивалі «В гостях у Гоголя».

Фестиваль відкрив народний театр імені Якова Орлова Полтавського міського будинку культури виставою «Ревізор». Розпочалося дійство з виходу на сцену самого Гоголя, роль якого грає полтавський актор Богдан Чернявський.

— Театр — така кафедра, з якої можна сказати світові багато добра, — нагадує артист слова нашого славного земляка.

Естафету «орловців» приймають полтавські «академічники», горді з того, що носять ім'я Гоголя. Їхня «Ніч перед Різдвом» сприймається публікою під бурхливі оплески.

Запорізький обласний академічний український муздрамтеатр імені Магара подарував осучаснену «Майську ніч». Глядач по-різному сприймав репліки на зразок «сільський олігарх», «імпічмент», «корупціонерка», «з якої він фракції», «подам до Європейського суду, а то й до Печерського».

Луганський обласний академічний український муздрамтеатр показав «Тараса Бульбу». В головній ролі — народний артист України Михайло Голубович. Це справжня ода українському козацтву, якої Полтава ще не бачила.

Свої вистави показали також Кримський український муздрамтеатр («Одруження») та Творча лабораторія Харківського театру імені Шевченка («Чичиков and company»).

Приємно порадував і здивував полтавських театралів «Сорочинський ярмарок» Донецького обласного академічного українського музично-драматичного театру.

Це — народне видовище з веселими піснями, запальними танцями й великим коханням, гоголівською містикою та химерами...

Генеральний директор театру Наталія Волкова розповіла, що в репертуарі театру гармонійно поєднується українська класика зі світовою і сучасною драматургією. Комедії, драми, опери, музичні вистави, балет розкривають широкі можливості для залучення у постановки артистів різного жанру.

— У 2007 році завершилася реконструкція, — продовжила керівник театру. — Тепер у нас унікальний театральний комплекс із п'ятьма сценами (основна — на 700 місць, камерна — 50 місць, сцена в фойє — на 70 осіб, експериментальна — на 80 місць та літній майданчик — на 200 осіб). Особливу увагу приділяє театр перспективному плануванню. Актори знають, що робитимуть аж до 2012 року!

Режисер-постановник «Сорочинського ярмарку» Євген Курман сказав: «Показувати «Сорочинський ярмарок» на Полтавщині — подвійна відповідальність. Адже події вистави відбуваються саме тут.

У Полтаві я побував уперше. Зізнаюся: враження перевершили всі сподівання. Тут така концентрація історії, що треба вивчати й вивчати, джерела — невичерпні...».

На запитання: «Чи не ганялася за Вами «червона свитка» в ході роботи над «Сорочинським ярмарком?», Євген Курман відповів: «Ні. Вважаю, що це — особиста драма Гоголя. У нього складне ставлення до власних творів. Між текстом у нього читається, що люди — це Божі діти, улюблений Богом народ. Варто піти на сьогоднішній ярмарок, подивитися, як люди веселяться і побачити цих Божих дітей».

— Чому обрали саме «Сорочинський ярмарок» до гоголівського фестивалю? І чи були Ви на ярмарку в Сорочинцях?

— Був, там мою увагу привернуло оголошення про зустріч футбольних команд — «Ветерани села проти дорослих». І — церква. До речі, Гоголь лише одного разу згадує церкву і то — відбиток у воді. Та й чорта, як такого немає, а є циган із червоною свиткою. Це — своєрідний економічний аспект, бо свитку такого кольору розцінювали як попередження відсутності торгу. Маємо багато думати над тим, що сказав Гоголь у своїх творах.

Виставу глядач оцінив кількахвилинною овацією, стоячи. А гість із Києва, представник Національної спілки театральних діячів України Євген Колганов (сам колишній полтавець), піднявшись на сцену, вклонився артистам. Він визнав, що з кожним роком планка гоголівського фестивалю все вища.

Своїй онуці Наталці пан Євген доручив вибрати серед акторів найкращого парубка й привести для вручення квітів. Дівча вибрало... артистку Олену Хохлаткіну, яка прекрасно зіграла роль Хіврі. Артисти театру подарували полтавським колегам-гоголівцям пам'ятну картину «Сорочинський ярмарок», виконану артисткою Валентиною Саврасовою.

Майже вісім тисяч глядачів переглянули вистави за творами Гоголя, які звучали українською мовою. Кожен театральний колектив одержав запашний полтавський коровай на вишитому рушнику. А сам Гоголь вручив Дипломи учасника фестивалю кожному театру, який побував у нього в гостях.

Лариса КОБА.

Полтава.

ФОТОФАКТ

У столичному виставковому центрі «Альта-Експо» у рамках фестивалю сучасного мистецтва «Гогольfest» відбувся дванадцятигодинний концерт-перформанс «Україна без сарани», в якому брав участь литовський скрипаль Симас Бутавічюс.

Фото Євгенії ПЕРУЦЬКОЇ.

ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСТЬ

Ювілей хору-ветерана

Звенигородська народна самодіяльна хорова капела районного Будинку культури урочисто відзначила своє 85-річчя.

Хоровий колектив має в репертуарі понад сто українських народних та сучасних пісень, а також думи, ораторії, балади. Художній керівник і диригент капели Надія Мацьків присвятила хоровому мистецтву понад сорок років, дванадцять з яких очолює улюблений всіма звенигородцями творчий гурт. Концертмейстер Ольга Строїн понад двадцять років акомпанує хористам.

Капела виступала у Москві й Києві, двічі ставала лауреатом республіканського конкурсу «Сонячні кларнети», п'ять разів виборювала золоті медалі у всеукраїнських творчих змаганнях серед аматорських колективів. Є серед нагород хорової капели й Почесна грамота Президії Верховної Ради Української РСР, якою особливо пишаються капеляни.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Танки в центрі Луцька

Волинському регіональному музею українського війська та військової техніки виповнилося десять років.

Наші прадіди розповідали, що за царських часів, тільки зацвітала акація, на високому березі річечки Яровиці (тепер — Сапалаївки) виростало наметове містечко. Поруч, на полі, що між Луцьком і селом Теремно, проводились військові навчання. Зі сходом сонця грали сурми, шикувалися гусари Ізюмського полку, здіймала куряву кіннота, й шум бою не давав спати міщанам. Цей пагорб за містом вони назвали Таборовим.

У міжвоєнний період, коли Луцьк став воєводським центром Речі Посполитої, на ньому спорудили котеджі для чиновників. Так у місті з'явилася вулиця На Таборищі.

Сьогодні це самісінький центр Луцька. Поруч — корпуси Волинського національного університету. А на Таборовому пагорбі, як і півтора століття тому, стоять гармати... Тут — Волинський регіональний музей українського війська та військової техніки. Ідея його створення належить волинянину, полковнику, кандидату технічних наук Ярославу Чисюку. Формувати експозицію розпочали 1999 року. Нині на майданчику стоять зразки передані сюди Міністерством оборони авіаційної, бронетанкової, зенітно-ракетної техніки, гармат різного калібру. У двох будівлях загальною площею 900 квадратних метрів — історико-хронологічна експозиція.

Нещодавно музей відзначив десятиріччя. З цієї нагоди в Луцьку відбулася XXX Всеукраїнська історико-краєзнавча науково-практична конференція «Минуле і сучасне Волині та Полісся. Сторінки воєнної історії краю». Учасники — провідні фахівці Збройних сил України, історики, краєзнавці, представники науково-дослідних, навчальних та культурно-просвітницьких закладів з багатьох регіонів України. Відкриваючи конференцію, начальник Центрального музею Збройних сил України кандидат історичних наук, полковник Віктор Карпов розповів про перспективи розвитку Волинського регіонального музею. Також показав проект його реконструкції і перебудування експозицій з використанням сучасних комп'ютерних технологій, аудіо-відеотехніки. Все це дозволить створити в Луцьку ще один музей державного значення.

На конференції наголошувалося, що військова історія Волині драматична і давня. Тут знайдено кремінні вістря списів, бойові бронзові сокири, яким дві-три тисячі років. Щодо ближчої історії, то з Волинню пов'язані відомий Брусиловський прорив Південно-Західного фронту у 1916 році, танкова битва під Луцьком—Дубно—Бродами 1941 року, Луцько-Рівненська і Поліська операції 1944 року, партизанська війна на окупованій німцями території, створення УПА.

Чимало цікавих доповідей прозвучало на секційних засіданнях. Зокрема, обговорювалася тема «Волинь у роки Першої світової війни та міжвоєнний період». Перша світова — найкривавіший час в історії краю. Воюючі сторони — австро-німецькі і російські війська — втратили на Волині майже мільйон чоловік. На жаль, ці події мало досліджені. Це засвідчили і виступи доповідачів. Більшість з них посилалися на нечисленні документи того періоду, мемуари, найчастіше — на книгу генерала Брусилова «Мои воспоминания». На жаль, втрачено такий цінний матеріал, як спогади учасників і очевидців подій, їхні листи. А на Волині ще живуть діти і внуки колишніх воїнів-брусиловців, збереглися дзоти і окопи, споруджені тоді залізничні колії, заростають травою десятки військових кладовищ і меморіалів.

Один з них стояв за півкілометра від будинку музею в Луцьку. На пам'ятнику був напис: «В цих могилах поховано відважних, гідних подиву воїнів, які радо віддавали життя у великій війні за Батьківщину та Імператора. Тут у пошані разом спочивають колишні вороги. Будьте щасливі благословенні душі!» Прикро, але цей пантеон, де поруч поховані воїни обох армій, знищено при забудові теперішнього проспекту Перемоги.

Серед найцікавіших виступів на конференції була доповідь краєзнавця з Києва Максима Ющенка «Укріплення Волинської губернії в системі оборони Південно-Західних кордонів Російської імперії кінця XIX століття». Окремі укріплення тої доби довкола Луцька, Рівного і Дубна є досі. Зокрема потужний форт в селі Тараканів під Дубном, редут в селі Боратин Луцького району та інші. В останньому з цих укріплень збереглась і доглядається могила стрільця (розвідника) 8-го Сибірського полку К. В. Сивого, розстріляного тут австрійцями 22 грудня 1915 року.

Запам'ятався також виступ краєзнавця з Луцька Ігоря Пасюка, який презентував книгу «Фалеристика ІІ Речі Посполитої на Волині».

Ознайомитися з матеріалами конференції можна в об'ємному (452 сторінки) науковому збірнику. Висловлено побажання зробити такі конференції в Луцьку щорічними, і є надія, що нарешті будуть досліджені такі маловідомі сторінки в історії Волині, як період гітлерівської окупації, військові некрополі часів двох світових воєн, бої 1941-го і 1944 років, встановлення точних дат визволення усіх населених пунктів краю (на жаль, і в цьому маємо плутанину).

Микола ЯКИМЕНКО.

Луцьк.

У мистецтва свої закони

Про політику, культуру та Шевченківську премію — бесіда з головою Комітету з Національної премії імені Шевченка, Головою Національної ради з питань культури і духовності при Президентові України, директором Інституту літератури, академіком **Миколою ЖУЛИНСЬКИМ**.

— Миколо Григоровичу, ми дочекалися державності, здавалося, що тепер буде хліб насущний і духовний. А дожилися, що вже не про літературу йдеться, а мало не про виживання.

— Очікування завжди більші, ніж результат. Так було скрізь і завжди, не тільки у нас. Це в природі людини — чекати кращого, особливо в такі історичні моменти, коли змінюється статус держави, система цінностей і орієнтацій. Згадаймо Всеукраїнський референдум 1991 року, коли понад дев'яносто відсотків людей проголосували за незалежну Україну. Бо сподівалися, що у своїй державі житимуть краще, ніж у Союзі. І що це, мов у казці, настане вже завтра. Але ж процеси змін, особливо глобальних, мають обов'язково і плюси, й мінуси. Мінуси — це те, що ми по суті не змінили докорінно владу. Влада, якщо її персоніфікувати, залишилася та, що була за системи комуністичної. Ті, хто був при владі в партійних, радянських, комсомольських, профспілкових органах, просто адаптувалися до нових обставин. На початку незалежності владу вхопив якраз партійний чи комсомольський активіст, що блискавично пристосувався до нових цінностей з синьо-жовтим прапором і тризубом. Але ж за суттю ті люди залишилися вчорашніми. І те, що ми маємо сьогодні, — то проблеми, створені пристосуванцями.

— Але ж серед кадрів з радянського минулого, особливо на місцевому рівні, були українські патріоти?

— Були і є нині. Але їхня питома вага не визначальна. Та найгірше — далеко не всі пройшли випробування владою. Звабу збагаченням загнуздати вдається не багатьом.

Загалом колишня парт-комсомольська номенклатура дуже погано спрацювала в інтересах нації і держави. А у власних інтересах — так! Утвердилася у владі, забезпечила кланову консолідацію своїх сил, політичних і бізнесових, навколо ідеї збереження за собою влади і цим самим унеможливила наростання процесу трансформацій. Чотири роки тому професор Анатолій Гальчинський звертав увагу на те, що після Помаранчевої революції в Україні здійснюється політика «з чіткими ознаками лівого прокомуністичного реваншу». А влада продовжує будівництво начебто соціально справедливої держави, яку, на жаль, побудувати неможливо. Чим швидше нова політична еліта потіснить стару, тим швидше почнеться процес трансформацій. Сподіваюся, нова еліта не спекулюватиме на «побудові суспільства соціальної рівності». Так, цього слід прагнути, але цим не можна спекулювати, як це продовжують робити і ліві, й ліберали.

— А що ж з-поміж плюсів наших?

— Плюс у тім, що ми, хоч і просуваємося таким важким шляхом, але це процес еволюційних змін. Змін, на перший погляд, невидимих, бо змінюється здебільшого не матеріальний стан суспільства, а настрої людей, суспільна свідомість. І головне — приходить нове покоління. На жаль, молоді люди багато в чому повторюють те, що диктують їм нинішні владолюбці, або принаймні своїм прикладом показують. Через те суспільство деградує морально, катастрофічно понижується духовний рівень. Це загроза більша, ніж економічна криза, яка, великою мірою, і є результатом моральної деградації.

— То речі пов'язані?

— Прямий зв'язок. У Давосі, на світовому економічному форумі йшлося саме про те, що ті, хто намагався заробити будь-що побільше грошей, найменше звертали увагу на мораль. Куди, на який вівтар ті гроші, заради чого те збагачення? Капітал можна накопичувати до захмарних висот, але моральної віддачі з того не буде. Навпаки, надлишок пригнічуватиме. Античний філософ Платон говорив: держава через свою загальну корумпованість приречена знову й знову перетворюватися на ката для найкращих своїх громадян.

— Отже, трудноші на початку Незалежності — закономірні?

— Не можу категорично казати, що всі ці провали неминучі. Але ми могли те швидше пройти, з меншими затратами. А правляча еліта скомпрометувала себе корумпованістю, хабарництвом, жадобою збагачення, соціальною демагогією, ганебним заграванням із електоратом... Люди це бачать, вони розчаровані владою, її не люблять, а то й ненавидять. Це багато в чому й спричинило пониження морального тонусу суспільства, посіяло почуття розчарування, зневіри.

> Очевидно, ніколи не слід повністю покладатися на державу. Але держава зобов'язана законодавчо, цілою системою сприяння стимулювати розвиток культури.

А влада за всяку ціну намагається зберегти себе. Влада потрібна, бо без неї не буде багатства, а без багатства — нема влади. Тому й треба заробляти гроші, аби увійти у владу, а потім бути там і заробляти, щоби втриматись при владі. То прірва. Бо нема ефективного механізму заміни при владі одних іншими. Через те Президент України ставить питання: ми не можемо існувати далі за пропорційною системою, вона веде у глухий кут. Отже, мусимо вийти або на мажоритарну систему, або на відкриті списки. Хоч і відкриті списки, я переконаний, не дадуть очікуваного результату. Вважаю, що наша чи не найголовніша проблема — недосконалість законів та ігнорування їх, навіть недосконалих.

— Мабуть, легше говорити про літературу...

— На жаль, література і мистецтво розвиваються без особливих надій на державну підтримку. А вона вкрай необхідна. Хоча наші митці вже й не розраховують на державу. Самі шукають благодійні кошти, і видавців, і продюсерів, відповідні агенції, фонди, аби вихопитися на простір бодай європейського оприлюднення. А має бути інакше. Передусім держава зобов'язана дбати про престиж нашої культури, яка нічим не поступається найпопулярнішим культурам світу. Про це в Україні пишуть, знають, але... не дбають. Я з перших років незалежності пропоную виділяти в держбюджеті — щорічно! — спеціальну статтю видатків на трансляцію наших культурно-мистецьких цінностей у світ. Виділяти кошти на переклади творів українських письменників, видання їх у найпрестижніших видавництвах планети і відповідно їх пропагувати. Президент України Віктор Ющенко це гаряче підтримує. Ще в часи його прем'єрства планувалося видати в англійському перекладі за держзамовленням томи поезій Ліни Костенко, Івана Драча, Миколи Вінграновського, Василя Голобородька — з прицілом на Нобелівську премію.

Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, який я маю честь очолювати, чи не щороку подає до Нобелівського комітету кандидатури на здобуття цієї премії — Олеся Гончара, Ліну Костенко, Валерія Шевчука, Івана Драча, цього року подали Василя Голобородька, та наші надії мізерні. Необхідні якісні переклади, цілеспрямована, ефективно підтримувана державою пропаганда української книги, мистецтва, культури взагалі. Якщо влада не займається міжнародною популяризацією української культури, що робити митцям? Самим виборювати гідне місце під сонцем планетарної слави. Вони це роблять. Хіба Андрій Курков чи Оксана Забужко зажили європейської слави з нашою допомогою?

Таких прикладів чимало. Очевидно, ніколи не слід повністю покладатися на державу. Але держава зобов'язана законодавчо, цілою системою сприяння стимулювати розвиток культури, передусім шляхом підтримки виробника національного культурного продукту. І тут виникає серйозна проблема розвитку національних творчих індустрій. Минає другий рік, як Національна рада з питань культури і духовності при Президентові України розробила і схвалила Концепцію державної культурної політики, в якій адаптовано до наших реалій міжнародний досвід підтримки творчості, зокрема, творчих спілок асоціацій, фондів, агенцій. У концепції визначені функції культурних інституцій, міра державної відповідальності за розвиток культурних індустрій, пропонуються система грантів та інші схеми підтримки митців... Якщо розвинути систему культурних індустрій, можна не лише підтримати митців, а й мати істотні фінансові надходження до держбюджету від експорту культурної продукції — від комп'ютерних програм і комп'ютерного забезпечення, кіно та відео до музики, видавничої справи, виконавчого мистецтва і комп'ютерних ігор. Великобританія щорічно має від творчих індустрій доходів десь 112—115 млрд. фунтів стерлінгів. Та й експортує свій культурний продукт на суму понад 10 млрд. фунтів стерлінгів на рік. А ми? І це триватиме, доки не перетворимо культуру на пріоритетний напрям державної політики, а стратегію регіонального і місцевого розвитку не зорієнтуємо на культуру.

> Великобританія щорічно має від творчих індустрій доходів десь 112—115 млрд. фунтів стерлінгів. Та й експортує свій культурний продукт на суму понад 10 млрд. фунтів стерлінгів на рік.

А поки що література, мистецтво живуть самі по собі. Ми маємо чудових художників, маємо такі мистецькі школи, котрі роблять честь Україні у всьому світі. В нас унікальна література. Ось «Історія української культури», п'ятий том, я є голова редакційної колегії цього тому. Література тут представлена широко — від Олени Теліги і Павла Тичини до Дмитра Павличка, Василя Стуса, Олеся Гончара і Оксани Забужко, Ліни Костенко і Марії Матіос, Юрія Андруховича і Сергія Жадана... Припустимо, комусь не подобається Жадан, але він є в нашій літературі, його читає молодь, отже, ми не мусимо його замовчувати. Те саме з Іздриком чи Ульяненком. Є повнота мистецького процесу. Інша річ, що в нас брак професійної критики, яка могла б усе те відстежувати й орієнтувати читача на явища, які заслуговують уваги. Шкода, перестав виходити чудовий журнал «Книжник-рев'ю», котрий видавали Костянтин Родик з Галиною Родіною. Це — справжні подвижники національної літератури. Тепер нема коштів і нема «Книжника», і то велика прикрість.

— Про журнали, подібні «Книжнику», мала б подбати держава.

— Безперечно. Як і взагалі про літературу і мистецтво. Інших поки що ефективних механізмів ми не маємо. Не маємо належного закону про меценатство, де б можна було розраховувати на кошти добрих людей. Закон про благодійництво — застарілий, і до нього треба вносити зміни. Ті зміни лежать у Верховній Раді не один рік, і парламент усе до них не дійде. Ми не створили систему агенцій, різних громадських інституцій, які могли б узяти на себе значну частину отих зобов'язань з підтримки нових мистецьких, літературних проектів. Ми не працюємо над цим достатньо, а то має бути своя державна, добре фінансована, програма. Ми мусили б мати принаймні в найбільших країнах Європи і Америки свої культурно-інформаційні центри. Ми, повторюю, не маємо розвиненої культурної індустрії, тобто не володіємо тим потенціалом, котрий дозволяв би нам виробляти свою національну вітчизняну культурну продукцію, яка багатьом країнам світу приносить величезні прибутки до держбюджету. А в нас, на жаль, в цьому політичному хаосі, протистоянні, руки до того не доходять.

Є в нас прекрасні взірці літературно-мистецької продукції, але їх треба бачити, митців треба популяризувати. Ось ми в Комітеті з Національної премії імені Тараса Шевченка ставимо питання і нас підтримує Президент України в тому, щоб були виділені кошти і ми могли одразу тих же лауреатів подати громадськості, не тільки українській, а всьому світові. Але для цього треба кошти, а ми в Шевченківському комітеті коштів не маємо навіть на відрядження. У нас 23 члени комітету працюють на громадських засадах. А як тоді той комітет повинен визначатися? Сподіватися знову на те, що хтось кандидатуру висуватиме, а ми підхопимо?!

— Нарешті ми підійшли до дражливої теми — лауреатства Шевченківської премії. Там від критики вже дійшло до скандалів. Мабуть, час щось змінювати?

— А ми вже почали. Комітет обговорив остаточний проект нового положення про Шевченківську премію. Незабаром передамо його на затвердження Президентом України.

— Тобто ви згодні: премія не те що стала знівельована, а так ніби впав раптом її престиж?

— Так. Я й сам говорив публічно і не раз: така система, коли висувають митців творчі спілки (ну спілки, то ще нехай), а от якісь громадські організації, бібліотеки — то нівеліація. Ну хтось написав кілька книжок. Прийшов до бібліотеки, виступив у них, подарував свої «шедеври», і просить: висуньте мене на Шевченківську премію. Хіба шкода? Висунули. А нам — клопіт. Усе це треба читати, дратуватись. І таких висуванців багато. А потім починається так зване громадське обговорення. Ну, яке воно громадське? Один зробив виставку картин, а другий не зміг. А може, він набагато достойніший. Один може видрукувати книжку, а інший — ні. Це рецидиви радянської системи відбору, коли про людське око, ніби творчі спілки висували, а громадськість підтримувала. Тому ми всі погодилися в Шевченківському комітеті, що буде врахований світовий досвід, зокрема, Нобелівського комітету... Працюватимуть експерти, подаватимуть свої пропозиції, члени нашого комітету відстежуватимуть весь культурний національний простір, будемо приймати рішення, і коли прийняли, коли Указ Президента підписано, отоді й оголосимо вердикт. І ніхто не буде втручатись, не слатимуть листи трудящих з проханнями і відзивами. Якщо хтось вважатиме, що ми не тих обрали — нехай читачі дають оцінку. Але не треба перетворювати престижну премію на базар. А ми намагатимемось не помилятися. Хоча ніхто не застрахований від помилки. Й Нобелівські лауреати з літератури були різними. Всяко буває. Але принаймні будемо намагатись, щоб експерти, спеціалісти сказали свою думку, а до їхньої думки вже ми й прислухатимемося.

Леонід РЕЛЯ.

Влада за всяку ціну намагається зберегти себе. Влада потрібна, бо без неї не буде багатства, а без багатства — нема влади

КУРІНЬ

№ 75 (4575) СУБОТА, 25 КВІТНЯ 2009

26 квітня в Україні ясно, без опадів. Вітер північно–західний, південно–західний, 5—10 м/с. Вночі у більшості областей заморозки на грунті 0—6 градусів. Температура повітря 0—6 градусів тепла. Денна температура підвищиться до 10—18 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 25 КВІТНЯ

❐ 1599. Народився Олівер Кромвель, діяч Англійської буржуазної революції 17 ст. При ньому Англію проголошено республікою, придушено повстання в Ірландії і ліквідовано незалежність Шотландії. ❐ 1913. Помер класик української літератури Михайло Коцюбинський. ❐ 1944. У Франції загинув у бою Василь Колесник, учасник французького Руху Опору (воював у партизанському загоні Василя Порика). ❐ 1945. Зустріч на Ельбі. З'єдналися радянські та американські війська — союзники в боротьбі з гітлерівською Німеччиною. ❐ 1945. У Сан-Франциско (США) розпочалась конференція Об'єднаних Націй. На ній було створено ООН. ❐ 1956. В СРСР скасовано драконівський закон 1940 року, який передбачав судову відповідальність робітників і службовців за самовільне залишення підприємств та установ, а також за прогул без поважної причини.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

1

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

2

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Половина копійки

КАЗКА

Час, про який кажуть, що він настане, настане неодмінно, і навіть раніше, ніж сподіваються.

На відміну від банків інших держав, котрі у зв'язку з гіперкризою, а отже — гіперінфляцією, почали випускати дедалі крупніші купюри, ледь устигаючи дописувати нулі, наш Банк, незважаючи на загальну паніку, вирішив почати випускати півкопійчані монети. Щось на зразок бознаколишнього шеляга. Правда, він коштував свого часу більше за теперішню гривню.

Оскільки там, в Америці, ніяк не можуть цього зрозуміти, тобто втямити, пояснюємо: по-перше, якщо ми випускаємо гроші менші, чим вони в нас до цього були, то виходить, нема в нас ніякої вашої кризи, а тільки подальше зростання добробуту. І не лише добробуту, а й порядності. Тому що в Америці, ділячи продукт на грами, неправильно поділять долар на центи і, таким чином, обрахують покупця на цілий цент, а в нас тепер — хіба що на півкопійки. А це значить, що порядність при обслуговуванні та підрахунку в нас у два рази більша. Порівняно з тією, що в Америці.

Однак не тільки Банк виявив ініціативу і втілив її в життя, Міністерство торгівлі теж виявило ініціативу і втілило її в життя: воно вирішило випустити гирі вагою в півграма. Тому коли в Америці все ще важать продукт і товар з точністю до грама, у нас тепер — із точністю до півграма! Тож свою порядність, чесність і сумлінність ми ще раз подвоїли і привели до співвідношення 1:4, американських — до наших.

Але не тільки про міру ваги подбало Міністерство торгівлі, воно подбало і про міру міри: тепер усі лінійки (аршини), рулетки та інші підручні міри довжини буде поділено на півміліметрові поділки! Щоб, знову ж таки, не тільки там знали, що ми найчесніші за всіх.

До речі, ще про нашу півкопійку. На відміну від центових монет, із червоної міді й суцільних, наша півкопійка буде не суцільна, а з дірочкою (навіщо? Скажемо раніше, ніж закінчимо казку), і виготовлятимуть її з дев'ятсотпробного срібла, вагою як царський карбованець у двадцять грамів, або вісімнадцять грам чистого срібла.

Оскільки вартість такої монети не збігається з її номіналом, як номіналу — з вартістю, коштуватиме вона не половину копійки, не півгривні й навіть не сто, дірочка потрібна їй для шнурка чи ланцюжка, щоб носити на найвиднішому місці, тобто на шиї, поверх верхнього одягу. Щоб кожний, хто побачить, знав: це особа найчесніша, найпорядніша і найсумлінніша. А якщо висить не одна монета, а дві, п'ять, дев'ять — відповідно. З точністю до півкопійки. Як буде написано на самій монеті.

І останнє. Національний банк роздає їх тільки своїм: щоб знати своїх, а свої — своїх у Банку. Як це було досі з іншими срібними монетами, і те ж із золотими. Правда, усі вони були без дірочки. Тому що: коли є Діра, навіщо дірочка?

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

ПОЛІТИЗМИ

☞ ***Райським птахам не треба бути перелітними.***

☞ ***Важко зірватися з цепу, якщо він золотий.***

☞ ***Операція «Чисті руки»: рука руку миє...***

☞ ***Найбільше фальшивлять, коли співають дифірамби.***

☞ ***Дехто готовий піти з нами на край світу, щоб зіштовхнути нас звідти.***

☞ ***Від тих, хто вчить жити, нема ніякого життя.***

☞ ***Скільки б суддів втратили роботу, якби Феміді розв'язали очі!***

Борис РЕВЧУН.

Кіровоград.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Студентам і школярам — великі перерви!***

☞ ***Кожному солдатові — «гражданку»!***

☞ ***Олігархам — «тачки», народу — тачанки!***

☞ ***За праве діло підем наліво!***

☞ ***Не всяка куховарка керує державою, а та, в якої чоловік президент.***

☞ ***Правду треба відстоювати, але можна і відсиджувати.***

☞ ***В ногах правди нема — вона в кулаках!***

Віктор ІГНАТЕНКО.

ДОШКА ПОШАНИ

Туди, весь час туди!

Олександра Кужель, голова Державного комітету з регуляторної політики і підприємництва (про опозицію):

— Ви безмежно мудрі люди, контролюйте, я вас прошу, щоб у жодного чиновника не виникла навіть можливість голову повернути використовувати кошти «не туди».

Від чергового:

— *На жаль, розумні чиновники давно вже навчилися робити це і «туди», не повертаючи голови...*

Навшпиньках

Кирило Куликов, народний депутат (НУНС):

— От дивіться: у фракції БЮТ сто п'ятдесят чоловіків навшпиньках перед нею ходять — як вона скаже, так і буде. А от у нас у фракції — сімдесят два Наполеони, ніхто їх удержати не може!

Від чергового:

— *А по-моєму, ваша інформація вже застаріла! Половина цих Наполеонів давно відгукується на «ціп-ціп-ціп!».*

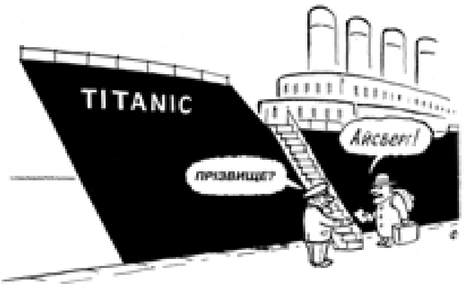
Свистати всіх пацюків!

Ярослав Мендусь, СПУ:

— Влада нагадує пасажирів першого класу на «Титаніку», які продовжують танцювати й веселитися, коли корабель іде на дно.

Від чергового:

— *Тепер уся надія на пацюків, які шубовснуть у воду і триматимуть «Титанік» на плаву...*

На дно...

Олександр Нестеренко, офіційний представник МЗС РФ:

— В Росії переконані, що Чорноморський флот Російської Федерації є сполучною ланкою між народами Росії та України.

Від чергового:

— *Вас послухати, то ЧФ — не бойова одиниця, а міжнародна круїзна фірма!*

Казкар

Ярослав Сухий, народний депутат (Партія регіонів):

— Країна Дурнів із казки про Буратіно — це Україна після 2005 року.

Від чергового:

— *Відтепер ми вважатимемо вас найпершим розумником у Країні Дурнів.*

Лікуватися треба!

О. Макаренко, начальник управління інформаційного забезпечення київського міського голови:

— Через те, що Леонід Михайлович перервав курс лікування і вийшов на роботу, хвороба набула хронічної форми...

Від чергового:

— *Отак завжди: через одного хворого страждають усі здорові!*

Щоб ми так жили...

Спірідон Кілінкаров, народний депутат (КПУ):

— Взагалі в нашій країні в період кризи добре живуть тільки валютники і даішники.

Від чергового:

— *І ще добре живуть ті, хто ними керує...*

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Вадима СИМИНОГИ, Михайла САЧКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 793

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010053 >